

**T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
GÜZEL SANATLAR ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANASANAT DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ**

**TARİHSEL SÜREÇ İÇERİSİNDE BANDO VE ORKESTRALARDA
PICCOLO'NUN YERİ VE ÖNEMİ**

Hazırlayan

Ece KILIÇASLAN

Danışman

Yrd. Doç. Çiler AKINCI

İZMİR - 2012

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans tezi olarak sunduğum “**Tarihsel Süreç İçerisinde Bando Ve Orkestralarda Piccolo'nun Yeri Ve Önemi**” adlı çalışmanın tarafımdan bilimsel ahlak ve geleneğe aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden olduğuna, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Tarih

08 / 08 / 2012

Adı - Soyadı

Ece KILIÇASLAN

TUTANAK

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nün .... / .... / 2012 tarih ve ..... sayılı toplantısında oluşturulan jüri, Lisansüstü Öğretim Yönetmeliği'nin ..... maddesine göre Müzik Anasanat Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Ece KILIÇASLAN'ın **“Tarihsel Süreç İçerisinde Bando Ve Orkestralarda Piccolo'nun Yeri Ve Önemi”** konulu tezi/projesi incelenmiş ve aday .... / .... / 2012 tarihinde, saat .... : ....'da jüri önünde tez savunmasına alınmıştır.

Adayın kişisel çalışmaya dayanan tezini/projesini savunmasından sonra ..... dakikalık süre içinde gerek tez konusu, gerekse tezin dayanağı olan anabilim dallarından jüri üyelerince sorulan sorulara verdiği cevaplar değerlendirilerek tezin/projenin ..... olduğuna oy ..... ile karar verildi.

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

YÜKSEKÖĞRETİM KURULU DÖKÜMANTASYON MERKEZİ**TEZ / PROJE VERİ FORMU**

Tez / Proje No:

Konu Kodu:

Üniversite Kodu:

Not: Bu Bölüm merkezimiz tarafından doldurulacaktır.**Tez / Proje Yazarının:**

Soyadı: KILIÇASLAN

Adı: Ece

Tezin / Projenin Türkçe Adı: Tarihsel Süreç İçerisinde Bando ve Orkestralarda Piccolo'nun Yeri ve Önemi**Tezin / Projenin Yabancı Dildeki Adı:** The Place and Importance of Piccolo in the Band and Orchestras Within Historical Process**Tezin / Projenin Yapıldığı****Üniversite:** Dokuz Eylül Üniversitesi **Enstitü:** Güzel Sanatlar Enstitüsü **Yıl:** 2012**Diğer Kuruluşlar:****Tezin / Projenin Türü:**Yüksek Lisans:

Dili: Türkçe

Doktora:

Sayfa Sayısı: 83

Tıpta Uzmanlık:

Referans Sayısı: 24

Sanatta Yeterlik: **Tez / Proje Danışmanlarının**

Ünvanı: Yrd. Doç.

Adı: Çiler

Soyadı: AKINCI

Türkçe Anahtar Kelimeler:**İngilizce Anahtar Kelimeler:**

1-Müzik

1-Music

2-Pikolo Flüt

2-Piccolo Flute

3-Flüt

3-Flute

4-Bando

4-Band

5-Fifre

5-Fife

Tarih: 08 / 08 / 2012

İmza: Tezimin Erişim Sayfasında Yayınlanmasını İstiyorum. Evet Hayır

ÖZET

Çeşitli ülkelere mensup pek çok besteci genellikle senfonik yapıda ve değişik müzik formlarında eserler besteleyerek çoksesli müziğin gelişmesinde geçmişten bu güne önemli katkı sağlamışlardır. Senfonik orkestra yapısında ağırlık yaylı çalgılarda olmasına rağmen müziğe kazandırdıkları farklı renkler dolayısıyla üflemeli ve vurmali çalgılarda zamanla bestecilerin vazgeçilmez çalgı grupları haline gelmiştir.

Diğer yandan, bütün dünyanın, askeri bandoların atası olarak kabul ettiği Mehterhane-i Hümayun, Yeniçeri Ocağının kaldırılmasından sonra bunun yerine Avrupa ülkelerinde kullanılan orkestra türünde bandoların kurulmasına vesile olmuştur. 1831 yılında Osmanlı Padişahı II. Mahmud döneminde Mızıkay-ı Hümayun oluşumu ile yayılan bando kültürünün en güzel örnekleri pek çok kurum tarafından benimsenmiştir. Bu oluşumlar serüveni içerisinde okul bandoları, polis bandoları, askeri bandolar, belediye bandoları adları altında çeşitli yapı ve karakterde müzik icra eden bu orkestralar günümüzde halen faaliyetlerini sürdürmektedir.

Bu araştırmada çeşitli orkestra topluluklarında pikolo flütün yeri, aynı zamanda orkestralara eser üreten bestecilerin pikolo flütü eserlerinde kullanmak istediklerinde bu çalgının ses genişliği ve karakteri hakkında bilgi edinebilecekleri bir rehber niteliği içermesi amaçlanmıştır. Flüt eğitiminde de öğrencilerin pikolo flüt hakkında başvurabilecekleri bir kaynak olabilmesi için gerekli özen gösterilmiştir.

Pikolo flüt, Yunanlılara ait eski bir tasarımdır, küçük silindirik bir flüt olarak altı tane delik ile yapılan, uçlarından metal bantlarla korunan bir çalgıdır. Eski Yunanlılarda ise pikolo flütün atası fifre, bir savaş çalgısı olarak kullanılmıştır. Fifre ile sergilenen iyi bir performansın insanı cesur yaptığına, her tehkeye göğüs germesine yardımcı olduğuna inanılırdı. Pikolo flütlerin atası fifre'nin, pikolo flüt açısından tarihsel gelişim süreci içerisindeki bu önemi dolayısıyla araştırmada fifre'ye gerekli önem ve yer verilmiştir. Ayrıca flüt ailesinin fiziksel değişiminin anlatımında resimlerle desteklenen bir yol tercih edilmiştir.

ABSTRACT

Many composers from various countries have contributed to the development of polyphonic music by composing music generally in the form of symphony and in different music genres. Despite the fact that stringed instruments are used predominantly in the symphonic orchestra formation, wind and percussion instruments have also become essential instrument groups for composers due to the different colours that they add to the music.

On the other hand, the Janissary Band, acknowledged as the Father of Military Bands worldwide, has contributed to the establishment of such Bands in the form of orchestra, which have been used in European countries after the abolishment of the Guild of Janissaries. The most beautiful examples of the band culture which has spread together with the establishment of Imperial Orchestra in 1831 during the reign of Otoman Sultan Mahmud II, have been adopted by many institutions. In the meantime, these orchestras, which have played music in various forms and characters under such names as school bands, police bands, military bands and municipal brands, still continue playing music today.

In this research, the purpose is to touch upon the place of Piccolo in the various orchestras as well as serve as a guide for composers who compose musical pieces for orchestras and wish to obtain information about the register and character of this instrument when they do want to use piccolo in their musical pieces. Due diligence has been shown in order for this research to be a reference guide to which students may refer about piccolo for their flute education.

Piccolo flute, an ancient design which belongs to Greeks is an instrument as a small cylindrical flute made with six holes and protected with metal tape on the tip. The fife was used as a war instrument in ancient Greeks. It was believed that a good performance with the fife would render people brave and help them fight against all dangers. Due diligence and importance have been given to the fife, the father of piccolo flutes, in this research due to its importance in the historical development process in terms of piccolo flute. Besides, a method supported with images has been adopted in the narration of the physical change that the flute family has gone through.

ÖNSÖZ

Bu çalışmada, hakkında dilimize ait kapsamlı bir döküman bulunamadığı dolayısıyla, bu eksikliği kısmen de olsa gidermek amacı ile flütün küçüğü olan pikolo flüt'ün teknik özellikleri, tarihsel süreç içerisinde gelişimi ve müzik topluluklarındaki yeri, özellikle de askeri orkestralarda pikolo flütün atası fifre'nin nasıl bir öneme sahip olduğu, kullanış amacı ve günümüze kadar ne gibi değişimlere uğrayarak bu günkü halini aldığı incelenmiştir.

Günümüz orkestralarının en küçük ve en sempatik elemanı olan pikolo flüt, oyuncak gibi olan yanıltıcı görünümünün aksine "doğru" çalınması oldukça zor olan bir çalgıdır. Herhangi diğer orkestra enstrümanlarından daha sık meydana gelen üst ses perdesindeki yüksek ses geçişleri bilhassa zordur. Güçlü bir ses çıkarabilmek için gereken kuvvetli hava akışı nedeniyle, tizleşme eğiliminde olan pikolonun akort edilmesi de güç bir iştir. Daha çarpıcı olan bir özellik ise, pikolo flütün küçük boyutları aletin tonlama toleransını da aynı şekilde düşürmektedir. Tonlaması hava akışında veya dudak pozisyonunda oluşabilecek en ufak değişimden bile etkilenen aşırı hassas bir enstrümandır.

Orkestra toplulukları ve çok sesli müziğin kısa tarihi hakkında biraz bilgi verdikten sonra flütün küçük bir kopyası gibi oluşu ile dikkat çeken pikolo flütü tanıyacağız. Fakat daha da önce, mekanik açısından kendisiyle benzerlik taşıyan fakat kendisinden daha uzun bir geçmişe sahip olan flütün tarihsel süreç içerisindeki gelişimine değineceğiz.

Son olarak, Tez çalışmamda yardımlarını benden esirgemeyen danışmanım sayın Yardımcı Doçent Çiler AKINCI'ya, tez çalışmam süresince araştırmalarımındaki desteği, çabası ve yardımlarından dolayı babam Latif KILIÇASLAN'a ve ayrıca sağladıkları kaynak desteği ve yardımlarından dolayı sayın Bando Yüzbaşı Yasin HANÖNÜ'ne ve sayın Bando Albay Said KUTLU'ya teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Ece KILIÇASLAN

İÇİNDEKİLER

TARİHSEL SÜREÇ İÇERİSİNDE BANDO VE ORKESTRALARDA PICCOLO'NUN YERİ VE ÖNEMİ

	<u>Sayfa</u>
YEMİN METNİ.....	ii
TUTANAK.....	iii
YÖK DÖKÜMANTASYON MERKEZİ TEZ VERİ FORMU.....	iv
ÖZET.....	v
ABSTRACT.....	vi
ÖNSÖZ.....	vii
İÇİNDEKİLER.....	viii
RESİMLER LİSTESİ.....	x
EKLER LİSTESİ.....	xii
GİRİŞ.....	1

1. BÖLÜM

TARİHSEL SÜREÇ İÇERİSİNDE FLÜT'ÜN GELİŞİMİ

1.1. Milattan Öncesi ve Sonrası.....	7
1.2. Ortaçağ.....	13
1.2.1. Bizans.....	13
1.2.2. Batı.....	13
1.3. Rönesans.....	15
1.4. Barok Dönemde Flüt.....	17
1.5. Flüt'ün Yapısallığında Böhm Sistemi ile Farklı Bir Başlangıç.....	19

2. BÖLÜM FİFRELER VE PİKOLO FLÜT'ÜN DOĞUŞU

2.1. Askeri Müzik ve Bandolar.....	21
2.2. Fifreler.....	24
2.3. Pikolo Flüt ve Orkestralardaki Yeri.....	31
SONUÇ.....	41
EKLER.....	42
KAYNAKÇA.....	80
ÖZGEÇMİŞ	

RESİMLER LİSTESİ

Resim 1. Krishna	7
Resim 2. Mamut Dişinden Yapılmış Flüt.....	8
Resim 3. Flüt Çalan Çin'li Kadınlar.....	9
Resim 4. Java-Borobodur Tapınağındaki Bir Kabartma.....	10
Resim 5. Etrüskler Tarafından Yapılmış Kül Saklama Küpü.....	10
Resim 6. Flütün Resmedildiği Bozuk Para Örnekleri.....	11
Resim 7, 8. Pan'ın İki Değişik Tasviri.....	12
Resim 9. Flüt Çalan Siren.....	13
Resim 10. Manesse El Yazmalarından.....	15
Resim 11. AtÜstünde Fifre Çalanlar.....	22
Resim 12. Trombonlar ve Bas Obualar.....	23
Resim 13. Davul ve Fifre Müzikleri.....	27
Resim 14. Fifreci (17. yüzyıl).....	28
Resim 15. Soldan Sağa-pes, orta, tiz, çok tiz (Dureau)-zayıf, yumuşak, berrak, tiz (McKay).....	36
Resim 16. Der Freischütz.....	37
Resim 17. Dvorak, Yeni Dünya Senfonisi.....	38
Resim 18. Pikolo Flütler - 1.....	42
Resim 19. Pikolo Flütler - 2.	44
Resim 20. Pikolo Flütler - 3.....	45
Resim 21. Pikolo Flütler - 4.	46

Resim 22. Pikolo Flütler – 5.....	47
Resim 23. Pikolo Flütler - 6.	48
Resim 24. Pikolo Flütler - 7.....	49

EKLER LİSTESİ

EK-1. Tarih Boyunca Üretilmiş Pikolo Flütler.....	42
EK-2. Pikolo Flüt Bando Repertuarı.....	50
EK-3. Bando Çalgılama Tekniğinde Pikolo Flüt.....	61
EK-4. Pikolo Flüt Orkestra Solo Örnekleri.....	78

GİRİŞ

Çoksesliliğin, insanlığın müzik yaşamında bin yıllık bir geçmişi vardır. Batıda ilk çokseslilik denemeleri 9. yüzyılda sürekli bas (bordun) ya da paralel 4'lü ve 5'lilerin asıl ezgiye (cantus firmus) eşlik etmesiyle organum şeklinde başlamıştı. 13 - 14. yüzyıllarda paralel 3'lü ve 6'luların kullanıldığı ikiz şarkı (gymel ya da cantus gemellus) çokseslilik üzerine bir etki yaptı ve yeni bir çokseslilik yolunun öncüsü oldu. Giderek paralel sesler yerini karşıt hareketlere bıraktı. Gerçek çoksesliliğin bu sanat dolu görünümü 14. yüzyılda kullanılır deyim olan kontrapunkt (pocetus contra punctum, karşı ezgi) sözcüğü ile adlandırılıyordu.

15. yüzyılın ikinci yarısı ve 16. yüzyılda (yeniden doğuş, Rönesans çağında) gerçek çokseslilik olan polifonu (karşı ezgisel, kontrapuntal tarz) en parlak evresini yaşamış, en üst düzeye çıkmış; klavyeli çalgıların gelişmesiyle ve 17. yüzyıl başından itibaren operanın giderek yaygınlaşmasıyla homofoni (uyumsal, armonik tarz) geçerlilik kazanmış, 18. yüzyılın ikinci yarısı (klasik çağ) ve 19. yüzyılda (romantik çağda) daha çok homofon ve zaman zaman da polifon tarzdaki bütün türleriyle sürdürülmüştür.

19. yüzyılın sonlarında izlenimcilik (empresyonizm) başlamış, 20. yüzyılda pek çok polifonik müzik türü ve yöntemi çağdaş bir düşünce içinde denenir olmuş; bunların belli başlılarından biri olan oniki ses yöntemi bağımsızlığını simgelemiş ve bilimde, teknolojiye, toplum yaşamında ve sanattaki gelişmelerle paralel olarak elektronik müziğe gelinmiştir.

Bizde ise ilk ciddi çoksesli müzik çalışmaları 1831'de Muzika-i Hûmayun'un kurulmasıyla başlamış; fakat asıl gelişme, Cumhuriyet döneminde yetişen çağdaş bestecilerimizin, özünü ve gücünü halk müziğimizden alıp yola çıkarak ve 20. yüzyıl deneysel müziğin her tür ve yönteminde eserler vererek, küçümsenmeyecek bir başarıya ulaşılmasıyla oluşmuştur.¹

Çoksesli müziğin, belli türlerinin toplum üzerinde büyük etkisi olduğu eskiden beri biliniyor. Özellikle din, inanç törenlerinde müzik ve büyük kitlelerin harekete geçirildiği savaş zamanındaki savaş müziği, bu alanda incelendiğinde, müziğin

---

¹ CANGAL, Nurhan; "Müzikte Çoksesliliğin Gereği", Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü; **1. Müzik Kongresi - Bildiriler**, Ankara 14/18 Haziran 1988, 147 s.

toplumu birleştirici ve kaynaştırıcı bir etkisi olduğu anlaşılır. Akılcı toplumlar, mutluluklarını artırmak amacıyla m¼zik yaşamlarını, eğitimlerinde üst seviyeye çıkaracak şekilde d¼zenlemektedirler. M¼ziđin önemini, bireyleri ve toplumu duygu, d¼ř¼nce, beğeni ve hatta beceride ilk insan k¼melerinin varlığına bir çeşit b¼y¼ işlevi içinde giren m¼zik, giderek iyi ynde yaşamanın, g¼c¼n, saf insan ilişkilerinin ve b¼t¼n erdemlerin kaynağı sayıldı. Bilimsel metodun en açık niteliği, geleneklere değil deneylere dayanmasıdır. Fakat, bir kuşağın deneyi bir sonrakinin geleneği haline dn¼ř¼r. Bilimsel teknikle geleneksel sanatlar, bu nedenle kesin bir çizgiyle ayrılamaz.

Sanatsal gelişimlerini doğal s¼releri içerisinde tamamlayamamış ulusların yukarıya doğru tırmanışlarında d¼nya ortamından kopmamaları, başarının tek yoludur. oksesliliğin yaygınlaşmaya başladığı 12. y¼zyıldan başlıyarak sırasıyla Fransa, İtalya, Almanya, Avusturya, kesintili olarak da İngiltere ve İspanya önemli gelişimler sergilediler. 19. y¼zyılda Amerika, m¼zik varlığını kanıtladıktan sonra artık bir “d¼nya m¼zik yaşamı”ndan sz ediliyordu.²

Çoksesli Batı M¼ziđi, geçmişten bu g¼nk¼ gelişmiş haline gelmesinde, çeşitli ülkelere mensup pek çok besteci, değişik m¼zik formlarında eser (senfoni, opera, konçerto, vb.) besteleyerek rol oynamışlardır. Besteledikleri eserler genellikle senfonik yapı karakterinde gelişmiştir. Senfonik orkestra yapısında ağırlık yaylı çalgılarda olsa da, vurmalı algılar ve üflemeli algılar da m¼ziđe ayrı bir renk ve aksiyon kazandırdığı için zamanla bestecilerin vazgeçilmez enstr¼man grupları olmuşlardır.

Genelde tarihten bu yana senfoni orkestra yapısında orkestralar bilinse de d¼nyada oksesli m¼zik formunda yapıtlar icra eden, tamamı y¼r¼rken de taşınarak m¼zik icra edebilen, üflemeli ve vurmalı çalgılardan oluşan armoni orkestraları (bando) da vardır.

---

² SELANİK, Cavidan; “M¼zik ve İşlevi”, K¼lt¼r ve Turizm Bakanlığı G¼zel Sanatlar Genel M¼d¼rl¼đ¼; **1. M¼zik Kongresi - Bildiriler**, Ankara 14/18 Haziran 1988, 607 s.

ORKESTRA TOPLULUKLARI

“Orkestra, aynı zamanda veya birbiri ardınca çeşitli karakterlerde ses yığınları içtiren büyük bir çalgıya benzetilebilir. Onun kudreti, modern müziğin icra vasıtalarının bütünü veya bir bölümünün iyi yada kötü şekilde seçilmeleriyle yine bu vasıtaların akustik şartlara uygun veya uygun olmayan bir tarzda kullanılmalarına göre, azametli yada sönük olabilir”³

Orkestra topluluklarını üç ana başlık altında inceleyebiliriz;

- Senfoni Orkestrası
- Armoni Orkestrası
- Fanfar Orkestrası

Senfoni Orkestrası

Senfoni Orkestrasının kuruluşu şu şekildedir;

- Yaylı Çalgılar
- Tahta ve Kamışlı Çalgılar
- Bakır Çalgılar
- Vurmalı Çalgılar

Bu şekilde kurulmuş bir orkestra çalgılarını şu şekilde sıralayabiliriz;

- Do tonunda pikolo flüt ve flütler
- Obualar ve fa tonunda korangle
- Si bemol veya la tonunda klarinetler
- Si bemol tonunda bas klarinet
- Fagot ve kontrfagot
- Fa tonunda kornolar
- Si bemol tonunda trompetler
- Do tonunda trombonlar ve fa tonunda bas trombon
- Si bemol tonunda kontrbas sakshorn

---

³ BERLIOZ, Hector; **Instrumentation Et D' Orchestration**, Edition Henry Lemonine, Paris 1933, 2 s.

- Arp
- Otomatik olarak akort edilebilen timpaniler, trampet, davul, ziller, glokenşpil, triangle, bask tamburu, kastenyet, tam-tam vs.⁴

Armoni Orkestrası

Bandolar, Almanya'dan (15. yüzyıl) dünyaya yayılan, 18. yüzyılda diğer Avrupa ülkelerinde ve Amerika'da yaygın biçimde kullanılan orkestralar olmalarının yanı sıra, Türk müziği motiflerini taşıyan ve kahramanlık türkü ve marşlarını icra eden mehteran müziğinden etkilenmişlerdir.⁵

Serüveni içerisinde okul bandoları, polis bandoları, askeri bandolar, belediye bandoları adları altında çeşitli yapı ve karakterde müzik icra eden bu orkestralar günümüzde halen faaliyetlerini sürdürmektedir. Ayrıca üflemeli çalgıların zaman içerisindeki teknik gelişimleri ve türlerinin çoğalması bandoları olumlu yönde etkilemiştir.

Ülkemizde 1826 yılında Yeniçeri Ocağının kaldırılması ile askeri bandoların atası diye tabir edebileceğimiz Mehterhane-i Hümayun'un yerine Avrupa ülkelerinde kullanılan orkestra yapısında bando kurulmuştur. Mızıkayı Hümayun oluşumu ile yayılan bando kültürünün en güzel örnekleri pek çok kurum tarafından benimsenmiştir. Fakat bu oluşumların en gelişmiş ve en iyi temsilcisi yine askeri bandolardır.⁶

Kadro ve çalgı sayısı olarak pek çok farklılık barındıran askeri bandolar içerisinde, senfoni orkestrasını en iyi temsil edebilme kabiliyetine sahip bandolar; "Armoni Orkestrası"⁷ şeklinde tanımlanan bandolardır. Bundan böyle Bando toplulukları "Armoni Orkestraları " olarak tanımlanacaktır.

Armoni orkestrası tahta nefesli, kamışlı, bakır nefesli ve vurmali çalgılar olmak üzere 4 grupta toplanabilir. Bu tür yapılanmalarda, zaman zaman yaylı bir çalgı olan

---

⁴ KORSAKOV, N. Rimsky; **Principles of Orchestration**, Dover Publivation, New York 1912, 12 s.

⁵ SÖZER, Vural; **Müzik Ansiklopedik Sözlük**, Ankara Devlet Konservatuarı Yayınları, Ankara 1951, 80 s.

⁶ GAZİMİHAL, Mahmut; **Türk Askeri Muzikaları Tarihi**, Ankara Devlet Konservatuarı Yayınları, Ankara 1951, 143 s.

⁷ PARES, Gabriel; **Askeri Mızık Sazları Bilgisi ve Armoniye Yazma Sanatı**, Paris 1951, 4 s.

kontrbas kullanıldığı da görülmektedir.

Bu şekilde meydana getirilmiş bir armoni orkestrasında enstrümanların sırası;

- Pikolo flüt (do)
- Flütler (do)
- Obualar ve korangle (fa)
- Fagotlar
- Küçük klarinetler (mi bemol)
- Klarinetler (si bemol)
- Bas klarinetler (si bemol)
- Soprano, tenor, bas saksafonlar (si bemol)
- Alto, bariton saksofonlar (mi bemol)
- Trompetler (si bemol)
- Kornetler (si bemol)
- Kornolar (fa veya si bemol), trombonlar (do)
- Trombonlar (do)
- Büğülüler (flugelhorn) (si bemol)
- Baritonlar (si bemol)
- Küçük baslar (si bemol)
- Kontrbaslar (mi bemol ve si bemol)
- Timballer, trampet, davul, ziller, triangle, kestanyet, vb.⁸

Fanfar Orkestrası

Fanfar orkestrası tamamen bakır üflemeli enstrümanlardan teşkil edilmiş olmasına rağmen, saksofonların da dahil edildiği görülmüştür.

Bu orkestrayı meydana getiren enstrümanlar da şu şekildedir;

---

⁸ ÇALIŞIR Feridun, **Çalgı Bilgisi**, İş Matbaacılık ve Ticaret, Ankara 1969, 9 s.

- Soprano, tenor, saksofonlar (si bemol)
- Alto, bariton saksofonlar (mi bemol)
- Trompetler (si bemol)
- Kornetler (si bemol), kornolar (fa veya si bemol)
- Trombonlar (fa veya do)
- Bgller, baritonlar, kk baslar (si bemol)
- Kontrbaslar (mi bemol, si bemol)
- Timballer, davul, trampet, ziller, kestanyet, vb.⁹

---

⁹PARES Gabriel, **Askeri Mzika Sazları Bilgisi ve Armoniye Yazma Sanatı**, Paris 1951, 6 s.

1. BÖLÜM

TARİHSEL SÜREÇ İÇERİSİNDE FLÜT'ÜN GELİŞİMİ

1.1. Milattan Öncesi ve Sonrası

Öyle görünüyor ki transversal flüt icad edilmiş flütlerin en sonuncusudur. Bazı kaynaklara göre bu çalgının Avrupa'ya koyunlarla beraber göç eden orta asyalılarla birlikte geldiği inanılıyor. Tahminen taş devrinin sonlarında kendini gösteren flüt Antik Çağlar zamanında ender rastlanan bir çalgıydı. Diğer yandan flütün iki ayrı bölgede birbirinden bağımsız olarak gelişim gösterdiği de malum.¹⁰

Resim 1. Krishna¹¹

¹⁰ Bkz: HAIDER, Claudia; "Development of the Flute in the Dawn of History", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

¹¹ BHARATHIYAN, Aparajith; "Eight handed Khrishna on Flute – Hazara Rama Temple", **Aparajith's Photostream**, www.flickr.com

Kısaca Flüt, milattan önce 1. yüzyılda ortaya çıkmıştır. Yıllar geçtikçe çalgı biraz daha büyümüş, 2. ve 4. yüzyıllar içerisinde bugünlerdeki boyutuna ulaşmıştır. Hindistan mitolojisi der ki; Flüt, tanrı Krishna tarafından insanlığa getirilmiştir, öyledir ki, Krishna hep flüt çalar şekilde resmedilir.

Etruryalılar ise milattan önce 5. veya 4. yüzyıllarda transversal flütü kullanmışlardı. Flütü gösteren buluntu örnekleri parçalara ayrılmış ve bütün teşkil edemediği için kolaylıkla sınıflandırılmıyordu.

İlk flüt tarih öncesi dönemlerde hayvan kemiklerinden yapılmıştı. Ne yazık ki, buluntulara göre ne şekilde çalındığını söylemek mümkün olmadığı gibi bu parçaların amaca yönelik yapıp yapılmadıklarını söylemekte imkan dahilinde değildi. Geriye kalan küçük parçalar birer örnek teşkil etmekten öteye geçemiyordu.

İlk buluntulara Almanya'nın güneyinde rastlanmıştı (Blaubeuren yakınlarındaki Geißenklösterle'de). Bulunan flütler 35.000 yaşında ve mamut dişinden yapılmıştı. Bunların yanısıra, kuş kemiklerinden yapılan çalgılarda bulunmuştu fakat flütler, pekte uzun ömürlü olmayan materyallerden üretilmekteydi, bu nedenle veriler kuşkusuz kanıtlanamıyordu.¹²

Resim 2. Mamut Dişinden Yapılmış Flüt¹³

¹² Bkz: HAIDER, Claudia; "Development of the Flute in the Dawn of History", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

¹³ NORMAN, Jeremy; **From Cave Paintings to the Internet**, www.historyofinformation.com

Flüt hakkındaki ilk yazılı kayıtlar, Çin Şiir Sanatı'nın (Shi-Jing) bir parçasıydı. Burada "chi" flütleri sembolize eder. Milattan sonra 3. yüzyılda, bu sembolün flütle bağlantısı açık ve net bir şekilde görülüyordu.

Chi flütlerine ilk örnek, Çin'de Hubei şehrinin Suizhou bölgesindeki Zēng Hóu Yǐ'nin mezarında bulunmuştu. Shi-Jing'de bahsedilen bu flütler Konfüçyus (K'ung-tzū; Çinli filozof, MÖ.551- MS.479) tarafından uyarlanıp düzenlenmesiyle geleneksel bir hal almıştır.

Buluntular "chi" sembolünün zaten milattan önce de var olduğunu gösteriyordu.

Resim 3. Flüt Çalan Çin'li Kadınlar¹⁴

Mısırda bulunan bir lahit hiyeroglifindeki ibarede ise, müzisyenin flütünü kalplere hoşnutluk veren bir mükemmelikte çaldığı belirtilmişti.

Milattan sonraki ilk milenyumda, bir Hint mezarında (Stupa Sanchi) flüt çalan insanları gösteren kabartmalar vardı. Bu çalgılar sol taraftan tutuluyordu. Flütün sağ taraftan çalındığını gösteren ilk kabartmalar ise Endonezya - Java'da bulunan dünyanın en büyük Budist tapınağı olan Borobudur'da görülmüştür.¹⁵

¹⁴ Free Encyclopedia, **Wikipedia**, en.wikipedia.org/wiki/Flute

¹⁵ Bkz: HAIDER, Claudia; "Development of the Flute in the Dawn of History", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

Resim 4. Java-Borobodur Tapınağıdaki Bir Kabartma¹⁶

Eski Yunanda ise görüldüğü kadarıyla flüt bilinmiyordu. Flüt anlamına gelen “Photinx”, Helenistik döneme kadar ortaya çıkmamıştı. Dönemin filozofları flütün açıkça insanlar üzerinde “feminenlik ve ahlak bozukluğu” gibi kötü etkilere neden olduğunu düşünüyorlardı.¹⁷

Resim 5. Etrüskler Tarafından Yapılmış Kül Saklama Küpü¹⁸

¹⁶ Free Encyclopedia, **Wikipedia**, en.wikipedia.org/wiki/Gamelan

¹⁷ Bkz: HAIDER, Claudia; “Development of the Flute in the Dawn of History”, **Claudia’s Flutepage**, www.flutepage.de

¹⁸ **Key to Umbria: City Walks**, www.ktucitywalks.co.uk/ 353.html

Transversal flüte dair en eski ve belirgin resim Perusa yakınlarındaki Etrüsk kabartmalarında görülüyordu. Bunun meydana gelişi milattan önce 2. veya 3. yüzyıllarına denk gelmekte. Etrüsklerin flütü ne kadar çok sevdiğini ve benimsediğini kültürlerine dair arkalarında bıraktıkları bir çok resimde görmek mümkün.

Resim 6. Flütün Resmedildiği Bozuk Para Örnekleri¹⁹

Bozuk paraların üstünde bile flütün gelip geçtiğini görmek mümkün, örneğin; milattan sonra 169 yılında vaktiyle Caesarea Panias olarak bilinen Baniyas'ta küçük bir kent. Bu bölgede flütler hakkındaki pek çok tasvir, Yunan mitolojisinde çobanların, satirlerin (eski Yunan mitolojisinde yarı insan yarı keçi) ve kırım tanrısı, Hermes'in oğlu Pan ile yapılmıştı.²⁰

Efsaneye göre Pan, Syrinks isimli güzel bir orman perisine aşık olur. Fakat Pan'dan korkan Syrinks onu görünce kaçmaya başlar ve tam Pan ona sarılacakken çareyi kendisini su kamışı bitkisine çevirmekte bulur. Bu güzel perinin onuruna ve ona olan aşkı doğrultusunda Pan bu su kamışlarından ayrı uzunluklarda yedi parça keser ve onları balmumu ile birbirine yapıştırır. Üflenince etrafa hoş bir tını yayan

¹⁹ BEASLEY, Zach; **Beast Coins**, www.beastcoins.com

²⁰ Bkz: HAIDER, Claudia; "Development of the Flute in the Dawn of History", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

“Syrinks” veya “Pan Flüt” ortaya bu şekilde çıkmıştı. Böylelikle Pan, Syrinks'i yanından asla ayırmıyordu. Bütün gün ormanda oynuyor ve onunla güzel melodiler çalarak ormanı güzel melodileriyle dolduruyordu. Fakat insanlar da onun dış görünümünden Syrinks gibi korkuyordu bu nedenle ise ”Panik” kelimesi Pan'ın isminden türemiştir.²¹

Resim 7.²²

Resim 8.²³

Pan'ın İki Değişik Tasviri

Flütün Avrupa'ya Slav ülkeleri tarafından geldiği sanılmaktadır. Buna referans ise 11. yüzyılda Kiev'de bulunan bir katedraldeki fresktir.

Romalılar ise transversal flütü Etrüskler vesilesiyle arkalarında miras olarak bırakmışlardır. Kaval kemiğinden yapılan ve latince “Tibia” olarak anılan çalgı da flütün eski tarihini gösteriyordu.²⁴

²¹ Free Encyclopedia, **Wikipedia**, en.wikipedia.org/wiki/Syrinx

²² DULAC, Edmund; **Artsy Craftsny – The Art of Myth and Fairy Tale**, Pan ve Syrinx Tablosu, www.artsycraftsy.com

²³ RIORDAN, Rick; **Camp Half-Blood Wiki**, camphalfblood.wikia.com /wiki/Pan

²⁴ Bkz: HAIDER, Claudia; **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

1.2. Ortaçağ

1.2.1. Bizans

Bizanslılar fil dışından yapılan flütü göstermenin yolu olarak parşomenleri ve freskleri kullandı, bu yöntemler ortaçağ'da kullanılan en eski tasvir biçimleridir. O zamanlarda da flütler sola doğru tutuluyordu. 11. yüzyıla ait bir resim müzisyenin flütünü sağ tarafa doğru tuttuğunu gösteriyor, bu resim bir şiir illüstrasyonu idi.²⁵

1.2.2. Batı

Batıya özgü buluntular 12. ve 14. yüzyılları arasındadır. En eski tasvir Landsberg'deki Hortus Deliciarum adındaki katedralde bir manastır el yazmasında resmedilmişti. Bu yazmada flüt, Yunan Mitolojisinde denizcileri şarkılarıyla büyüleyerek kayalıklara sürdükten sonra kendilerine yem ettiği belirtilen deniz yaratığı Siren (Yunanca; Σειρήνες) tarafından çalınıyordu.²⁶

Resim 9. Flüt Çalan Siren

Diğer manastır yazıtlarında da daha pek çok resim bulmak mümkün. Sadece bir resimde flütün sağ tarafa doğru tutularak çalındığını görüyoruz, muhtemelen o

²⁵ Bkz: HAIDER, Claudia; "The Development of Flutes in Middle Ages - Byzantium", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

²⁶ Bkz: HAIDER, Claudia; "The Development of Flutes in Middle Ages – The Occident", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

zamanlarda da flüt sol taraftan tutularak çalınıyordu. Avrupanın erken tarihinde flüt sağ taraftan çalınıyordu fakat sadece Asya'ya ait resimlerde flütün sol taraftan çalındığı görülüyordu. Flütün bir süre sonra Avrupa'da unutulduğu ve yaklaşık olarak 2. yüzyılda Bizans'tan Avrupaya yeniden geldiği düşünülüyor.

Resimlere ait metinlerde görüldüğü üzere flüt'e o zamanlar Swegel deniyordu. Bu kelimenin kökü günümüzde bile hala kullanımı devam etmekte olan Slovakça; swëgla, Hırvatça; zwegla kelimelerinden gelmektedir. Çalgıyla birlikte bu kelime aynı zamanda 'kaval kemiği' anlamına da gelmekteydi. Kelime anlamı ve çalgının bu yakınlığı, flütün ortaçağ'da bile halen kemikten yapılmakta olduğunu göstermekteydi. Bu fikir o döneme ait bulunan çalgılar ile doğrulanmıştır.²⁷

Bir diğer kaynakta ise 12. yüzyıl'da Moğol çobanların, girdiği her savaşı kazanmasıyla ünlenmiş Komutan Cengiz Han'a yiyecek ve et temin etmek açısından onun silahlı güçleriyle birlikte Avusturya'ya akın ettikleri görülüyor. Bu en eski mesleklerden olan çobanlık 6.000 yıl önce Anadolu'dan yayılarak bin yıla aşkın bir süre içerisinde Avrasya'ya ulaşmıştı. Swegel (Schwegel) flüt ismi ile anılan çalgı, Cengiz Han ile beraber hareket eden çobanların hayvanlarını sakinleştirmek için kullandıkları çalgıydı. Kuvvetle muhtemel bunun anlamı swegel flütün bu sayede Avrupa'ya ulaşmış olmasıdır.²⁸

Flüt için yaygın olarak kullanılan diğer isimler ise şöyledir; fistula, pipa (latince) ve pifer (eski almanca). Bütün bu kelimeler diğer tahta üflemeliler içinde bulunmaktadır. Ve böylelikle spesifik olmayacak şekilde genel kullanıma uygundurlar.

12. yüzyıl'da 'flûte' kelimesinin ilk biçimleri Fransızca'da görülmüştür (muhtemelen Latincesi 'flatus' idi). Bu ifade civar dillerdeki flüt anlamına gelen kelimeleride etkisi altına almıştı. Başlangıçta bu isim recorder (blok flüt) ve flute (flüt), her ikisi içinde geçerliydi fakat ilk kez 13. yüzyılda çalgı isimleri ayrıştırılmaya başlandı.²⁹

---

²⁷ Bkz: HAIDER, Claudia; "The Development of Flutes in Middle Ages – The Occident",

Claudia's Flutepage, www.flutepage.de

²⁸ SCHWEIGLER, Adrian; **Schweigler's World**, www.schweigler.org

²⁹ Bkz: y.a.g.e. (27)

Resim 10. Manesse El Yazmalarından³⁰

Ortaçağ enstrümental müziğine dair ne yazık ki çok az kaynak var. O zamanlara ait en bilindik şey flütün “low ensemble” olarak bilinen ve sadece özel etkinliklerde çalan bir grubun üyesi olduğudur.

Papa'nın Fransa'da ikamet etmeye başladığı dönemlerde Ars Nova olarak bilinen dönem, en parlak zamanlarını yaşıyordu. Bu çağa da ait flütün kullanıldığına dair bir çok resim vardır.³¹

1.3. Rönesans

Tarihte 1450 ve 1600 yılları arasında geçen döneme Rönesans denir. Bu dönem aynı zamanda çığır açan yeniliklerle doludur.

16. yüzyılın başlarında baskı tekniği yavaş yavaş müzik içinde kullanılmaya başlanmıştır. Bu gerçeği dikkate alırsak bazı çalgılar için yapılmış ilk okul çalışmalarına borçlu hissetmeliyiz.

³⁰ ROBINSON, Michael – PARRISH, Vicki; **The Standing Stones**, www.standingstones.com

³¹ Bkz: HAIDER, Claudia; “The Development of Flutes in Middle Ages – The Occident”, **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

Örneğin; Sebastian Virdung: Musica Getutscht - Bale 1511, Martin Agricola: Musica Instrumentalis Deudsch - Wittenberg 1528. Müzik basımı aynı zamanda yeni bir akım ortaya çıkarmıştı; boş zamanları müzik yaparak doldurmak..

Martin Luther'in dinsel reformasyonu müzik üzerinde Protestan kilise stili ile etkisini göstermişti.

Çalgılardaki tonlama ile ilgili problemler zamanla ufak ufak yeni teknikler geliştirilerek çözülmüyordu. Bütün flüt ailesinde gerçekleşen evrimle beraber çalgı, insan sesinin ulaşabildiği ses genişliklerine ulaşabiliyordu. Bu durum flütün müziklerdeki vokal partileri çalabilmesine de olanak sağlamıştı.

"Querflötte" kendisini zamanla kesin bir şekilde halk çalgıları sınıfından uzaklaştırmıştır. Bir askeri çalgı olarak kullanılan "Schweitzerpfeiffen" ise tam tersine, daha geniş bir diyapazon sayesinde flüt daha yumuşak bir ses tonuna sahip oldu ve daha artistik bir çalgı haline geldi.

Rönesans flütü, tek parçadan oluşan silindirik şeklindeki bir tahtanın içi oyularak yapılıyordu. Flüt yapımında meyve ağaçları, akçaağaç ve şimşir yaygın olarak kullanılan ağaçlardı. Bu flütün üstünde altı adet parmak deliği vardı fakat bunların içinde başparmağın kapattığı bir delik yoktu. Delikler 6 mm çapındaydı. Ağızlık deliği ise düzgün bir yuvarlaktan oluşuyordu.

Flütün o zamanki ses delikleri ile majör yada minör tonda gamlar yapmak imkansızdı, ancak ortaçağ altılı akorlarının (G6 ve A_b6) seslerini çıkarmak mümkündü.

Michael Praetorius 1619'da çalgıların tasarım ve geliştirilmelerini "Syntagma Musicum"un ikinci cildinde belgelemişti.

16. yüzyılda Fransa'da zengin burjuvazi, dünya müziğine enstrümental eşlikle birlikte vokal müziğini birleştirerek ayrı bir güzellik getirdi.³²

---

³² Bkz: HAIDER, Claudia; "The Technical Development of Flutes During Renaissance", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

Rönesansta müzik yapılan odaların zemini genellikle tahtadandı, taştan duvarlar ise türüne az rastlanan tekstil ürünleri ile örtülürdü. Bu iyi inşaa edilmiş rönesans odaları bugünlerde sadece kiliselerde bulunmaktadır. Böylece çalgıların sesleri boğulmuyordu aksine akustik olarak işitilirliği o kadar iyiydi ki danslara eşlik etmek yada konser vermek mümkündü.³³

1.4. Barok Dönem

16. ve 18. yüzyıllar arasında flüt çetrefilli bir değişime uğradı. 18. yüzyılda flütün silindirik iç yapısı gövde ve kalak kısmında konikal bir yapıya erişti. Bu değişim o zamanın flüt metodlarında yer alan parmak yerlerini göstermek amacıyla konulan resimlerde açıkça görülüyordu.

Bu içsel değişimin belgelenmemiş olmasına rağmen akla yatan bir teori vardı. Parmak delikleri flütün üzerinde parmakların kolayca kapatabileceği şekilde yerleştirilmişti, fakat bu delikler çok küçük bir çapa sahipti ve bir diğer delikle fazla yakın duruyorlardı. Böylelikle flütün sesi pekte iyi çıkmıyordu. Ancak flütün iç boşluğunu oluşturan yuvarlak yapının çapında bir küçültme ile çap ve boru arasındaki ilişki sabit kılınıyordu ve ses daha iyi duyuluyordu.

Bu zamanda flüt zaten üç parçadan oluşuyordu. Altı adet parmak deliğinin farklı çaplara ulaşması sonucu majör dizilerin çalınmasına olanak sağlar olmuştu. Daha sonraları delik sayısı yediye çıktı.

Daha sonraları yeni tonaliteler çalabilmek adına yeni bir delik eklendi. Bu yeni yedinci deliği kapatmak için önce bunu kapatacak bir perde yapmak gerekiyordu. Bunun sonucu olarakta genel anlamda entonasyon geliştirilmiş gam ise genişletilmiş oldu.

Flüt ailesinin en önemli temsilcilerinden Jacques Hotteterre'nin (le Romain) kitabı Les Principes de la Flute Traversiere (1707) flüt tarihinin yapı taşı olarak kabul edilir.³⁴

---

³³ Bkz: HAIDER, Claudia; "The Technical Development of Flutes During Renaissance", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

³⁴ Bkz: HAIDER, Claudia; "The Technical Development of Flutes in the Baroque Era", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

Yaklaşık 1715’li yıllarda flüt dört parçadan oluşuyordu fakat bu fikir muhtemelen Fransa’dan çıkmıştı. Böylelikle orta parça olan gövde kolaylıkla değiştirilebiliyor ve flüt yapımıcısına büyük kolaylık sağlıyordu.

1720 ve 1830 yılları arası müzisyenler enstumanı güzelleştirmeye çalıştılar. Fazladan tuşlar ve parmak delikleri icad edilmişti. Değişikliklerin çoğu avantajdan çok dezavantajlara öncülük ediyordu. Böylelikle bu değişimlerin çoğu kısa zamanda unutuldu. Bu geliştirmelere Tromlitz’in ses aralığı iyileştirmeleri örnek olarak gösterilebilir. Kaydırılabilir kalak kısmı ile akord ayarlamaları yapılabiliyordu. Quantz ise Versuch einer Anweisung isimli kitabında basit bir yolla kaydırılabilir ağızlık kısmını ve akord etme yöntemlerini tanımlamıştı.

Quantz’ın bir diğer icadı olan ağızlığın ucundaki akord tıpası, bu güne kadar gelmiştir ve bu icadlar iki açık perde olan do ve do diyez ile devam etmiştir.

1770’lerde daha fazla delikle beraber çatal tuşe sistemi ile ilgili bir girişim vardı. Denemeleri başarılı olmuştu fakat sadece Do tuşesi yapılamıyordu. Bu son boşluk ise daha sonra Johan Georg Tromlitz tarafından kapatılmıştı. Meydana gelen mekanik, yapraksı ve dayanıksızdı. Hızlı çalmak ve akordda kalmak neredeyse imkansız hale gelmişti. Tüm geliştirmeler ve eklemeler sonucunda flüt sekiz tuş ve üç oktav ses kapasitesine yükselmişti.

Bu zamanların flüt üzerindeki dezavantajı ise parmak deliklerinin uzaklığı parmak genişliğine göre ayarlanmış olmasıydı. Ölçüler flüt yapımıcısının tecrübesi dahilinde ve akustik unsurlardan habersiz şekilde cahilce ayarlanıyordu.

Nefes ve oluşturduğu nem miktarı ile en çok kullanılan materyal şimşir olmuştu. Akord bütün bu teknik donanımlara rağmen hala kötüydü. Bu materyalin yanı sıra abanoz, akçaağaç ve fil dişi de kullanılıyordu.³⁵

---

³⁵ Bkz: HAIDER, Claudia; “The Technical Development of Flutes in the Baroque Era”, **Claudia’s Flutepage**, www.flutepage.de

1.5. Flüt'ün Yapısallığında Böhm Sistemi ile Farklı Bir Başlangıç

1832 yılında Theobald Böhm nihayet tamamen yeni bir flüt icad etti ve o zamanki flüt'e dair herşeyi değiştirdi. Ağaç materyalin yerine metal kullandı, tüplerin duvar kalınlığını, numara, ölçü ve montaj noktalarını, nota boşluklarının çapını ve hatta ağızlık kısmındaki deliğe kadar değiştirdi. Tulou'nun bir çok karşı koymasına rağmen çalgı kabul gördü.

Böhm'ün radikal değişimleri sonucu 1726 yılları civarında flüt'ün yayılması önemli ölçüde hızlandı. Enstrümantasyon değişim ile flüt, daha geniş ses aralığına sahip oldu ve kromatik olarak çalınabilir bir hale geldi. Bu mekanik talepleri karşılamak adına daha çok perde eklendi. Bu fazladan perdeler önceleri tamamen kapalıydı. Devienne kendi flüt metodunda flütçülere orjinal parmak yerleri ile çalmalarını fakat ihtiyaç doğrultusunda bu yeni perdeleri kullanmalarını önermişti.

1832'de flütler delikli perdelerle sahipti. Delikler parmaklar için ciddi akustik deneyler sonucu özenle yerleştirilmişti. Hepsi ulaşılabilir olmadığı gibi bir yandan da tamamen yeni bir tuşe sistemi gerekiyordu. Bu ilk model halen silindirik ağızlık yapısına sahipti. Konik yapı ortadaki delikten itibaren başlıyordu.

Böhm 1847'de bu sonuçtan hoşlanmadığı için yeni bir flüt yaptı. Akustik üzerine yaptığı çalışmaların ardından yeni parmak deliklerinin pozisyonları tam anlamıyla hesaplanmıştı. Flütün iç boşluğu şu şekilde değişmişti: Ağızlık kısmı parabolik bir hal aldı, gövde ve kalak kısmı ise silindirik.

Böhm'ün yeni sistemi ile ilgili bazı sayısal ayrıntılar ise şöyle:

- Silindirik tüp, uzunluk 606 mm, delik 20 mm
- Parabolik ağızlık ucuna doğru onda bir oranda küçülüyor
- Ağızlık kısmında hareket ettirilebilir tıpa
- Köşeleri çevrelenmiş dikdörtgen biçimli üfleme deliği, 12 mm uzunluk, 10 mm genişlik, 4.2 mm yükseklik, parmak deliklerinin çapı tüp ile eşit.³⁶

³⁶ Bkz: HAIDER, Claudia; "Newer Development of Flutes from Böhm on", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

Yukarıdaki boyutların bazıları daha sonra ses rengi ve entonasyon için Böhm tarafından değiştirildi. Sonuç olarak tütün çapı 19 mm ve mantar'ın ağızlık deliği ile uzaklığı 17 mm olacak şekilde ayarlandı. Perdelerin hepsi açık konumda iken hava akışı direncini azaltmak üzere ağızlığa yakın olan parmak deliklerinin çapı küçültüldü.

Flütçü Briccaldi 1849'da bugün dahi bilinen çift baş parmak perdelerini ekledi.

İlk altın flütler 1869 civarında Louis Lot tarafından üretildi. Gümüş ve altın dışında bugün ana malzemeler altın kapmalı gümüş, beyaz altın, Alman gümüşü (bakır, çinko ve nikelten oluşan bir alaşım), platin ve paladyumdur.

Böhm'üm bu radikal geliştirmelerinden sonra flütün yayılmasını çarpıcı bir biçimde hızlandı. Çok daha iyi tonlama ve daha esnek teknikleri ile birçok besteciye flüt için beste yazmak adına ilham vermiştir. Yeni literatür ile daha iyi müzikal performanslar elde edildi. Dil atma deknığı gibi yeni teknikler geliştirildi. Taffanel, Gaubert ve tabi Moyse gibi öğretmenler sayesinde Fransa flütçülüğe ilişkin olarak 19. yüzyıl'a hakim oldu.³⁷

---

³⁷ Bkz: HAIDER, Claudia; "Newer Development of Flutes from Böhm on", **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

2. BÖLÜM

FİFRELER VE PİKOLO FLÜT'ÜN DOĞUŞU

2.1. Askeri Müzik ve Bandolar

Müzik aletlerinin oluşturduğu en iyi kombinasyonlar için asil kraliyet saraylarına bakmamız gerekir. İngiltere Kralı 2. Edward açık hava müziği için bulunan 5 trompet, 2 zurna, 5 kaval 3 şehir kavalcısı ve bir davulu ile böbürlenirdi. 4. Edward döneminde, ozanlar takımı on üç müzisyenden oluşurdu. Bunlardan “bazısı trompet, bazısı zurna ve bazısı da kaval” çalarken, “şehir kavalcısı” ise sabaha karşı günün doğuşunu haber vermek için kaval çalardı. 7. Henry’ nin 9 trompeti, 5 trombonu ve zurnası bulunmaktaydı. Trombon, ki o zamanlar Rönesans trombonu olarak bilinirdi, oldukça yeni kabul görmüştü. Trompet ailesinin doğal bas sesi olmasına karşın, trombon bu dönemde aslında zurna ve diğer tahtadan yapılmı üflemeli çalgılarla ilişkilendirilmiştir. Burgkmair’in *The Triumph of Maximilian* (1512) isimli meşhur ağaç baskısında üflemeli müzisyenlerden oluşan bir bandonun güzel bir tasvirini bulabilirsiniz. İlk olarak, görkemli atlar üzerinde 5 trompetçi ve 5 timbalci vardı; ikinci olarak, bir başka at üzerinde 5 trombon ve 5 bas obua müzisyeni vardı; ve üçüncü olarak iki tekerlekli at arabasında zurnacı, 2 bas obua müzisyeni, 2 cromornacı ve bir tromboncu vardı. Bu müzisyenlerin görevi genel olarak mahkeme seremonilerinde çalmaktı ve aletin sesini güçlendirmek için kilise içinde de yapıldığı olurdu.

Bunların yanı sıra askeri müzik de vardı. Rönesans o yararlı ışığı ile Avrupa’yı aydınlatırken klasik savaş sanatının yeniden doğuşu Vegetius’ta kabataslak bahsedilen askeri müziğe dair antik dönem kavramlarının yeniden gündeme gelmesini sağladı. Kraliyet trompetçilerinin savaşı haber ettiği eski uygulama ve sesleri savaşın gürültüsüne karışan kuvvetli ciğerleriyle ozanlar yürürlükten kalktı.³⁸

---

³⁸ Bkz: FARMER, Henry George; **Military Music – History and Music**, Chanticleer Press, New York 1950, 14 s.

Resim 11. At Üstünde Fifre Çalanlar³⁹

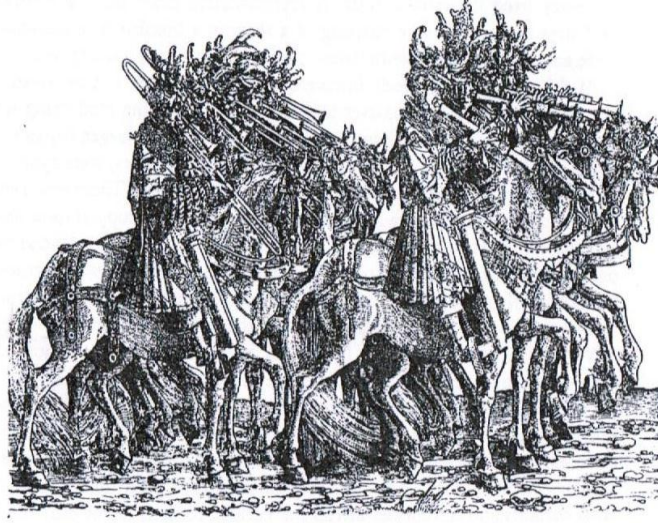
(Hans Burgkmair'in The Triumph of Maximilian isimli ağaç baskısı)

Onların yerini, birbirinden farklı süvari ve piyade bölüklerinde bulunan müzisyenler aldı. O dönemin savaş sanatı kitapları askeri müzisyenlerin sahip olması gereken özelliklere dair bilgiler ile doludur. 1. Maximilian'ın Swabia'lı piyadelerinde her piyade bölüğünde bir davulcu ve fifreci, her atlı bölüğünde ise bir trompetçi bulunurdu. Davul ve fifre Fransız ordusunda bulunan meşhur İsviçreli bölüklerden öğrenildi ve bir yüzyıl boyunca bu müzik aletlerinin İsviçre menşeli olduğu Almanların Schweizer Pfeife ve İskoçların Swache talburn tabirleriyle teşhir edildi. Fransa kralı 1. Francis'in bir fermanına göre, ordudaki her bin askere 2 fifre ve 4 def düşüyordu, İngiltere ise daha cömert davranarak 1557 yılında St.Quentin' deki bölüklerine, bir Piyade alayına 12 müzisyenden oluşan bir davul-fifre bandosu düşecek şekilde enstrüman tahsis etmiştir.

Savaşın ihtişamında bu müzik aletlerini meşgul edecek pek çok şey vardı. Garrard'ın zarif kasidesi Arte of Warre'den (1591) öğrendiğimize göre, yürüyüş zaruri olarak bir *pièce de résistance*'dir: "*Davulun vuruşlarını dinleyerek, cesur ve görkemli adımlarla yürürler; böyle yaparak, kendilerini izlemekten büyük zevk duyan izleyiciler tarafından şerefendirilir ve methedilirler.*"⁴⁰

³⁹ FARMER, Henry George; **Military Music – History and Music**, Chanticleer Press, New York 1950, 14 s.

⁴⁰ Bkz: y.a.g.e., 15 s.

Resim 12. Trombonlar ve Bas Obualar⁴¹

(Hans Burgkmair'in The Triumph of Maximilian isimli ağaç baskısı)

Shakespeare'in "özlü sözleri" ile gururlanan yalnızca mızraklı askerler ve tüfekçiler değildi. My Ladye Nevells Booke'deki (1591) eski ve ilginç olan klavsen müziği bu tür müziğin daha öncesinde pek çok kulağı büyülediği konusunda bizleri ikna eder. Orduda kullanılan trompet sesinin bile klasik müzik diye tabir edebileceğimiz müzikte kendine yer bulunduğunu Jannequin'in Bataille (1515) eserinin dönemin Fransız süvarilerinin seslerini içermesinden anlıyoruz. Orchesographie (1589) adlı eseri o günlerde askerlerin nelerle ilgilendiğine dair doğru bilgiler veren Jean Tabourot'nun açıklamalarını kabul edecek olursak, askeri müziğin çoğu örneği gösterişten uzaktır.

Üflemeli çalgılı bando çeşitlerinin sonuncusu ise daha da etkileyici olan şehir bandolarıdır.⁴²

14. yüzyılda bazı şehirlerin şehir kavalcılığı hem kule bekçileri olarak kornolarını öttürüp hem de günün ve gecenin belli saatlerinde halkın beğenisi için kaval çalıyorlardı. Basle'da şehir müziği 3 gaydacıdan sorulurdu. Zamanla bu sayı arttı ve şehir bandolarında fifre, zurna, cromorna, kornet, trombon ve davul da kullanılmaya

⁴¹ Bkz: a.g.e., 15 s.

⁴² Bkz: a.g.e., 16 s.

başladığından ötürü “gaydacı” sözcüğü “bandocu” anlamına gelir oldu. Diğer yerlerde olduğu gibi Britanya’da da sayılar çeşitlilik göstermektedir. 1423’te Coventry şehri şehir kavalcılarının sayısını 4 olarak belirledi. Dürer Nuremberg’te bir zurna, 2 bas obua, 2 trombon ve bir fifre ile davuldan oluşan temsili bir şehir bandosu resmetmiştir. Hollanda’da ise 6 ila 9 tane şehir kavalcısı bulunmaktaydı.

Bu dönemde melodi çalgı zurna idi. Bizim bildiğimiz obuaya benzer fakat enstrümanın dili tamamen ağza alındığı için daha kalın ses veren bir aletti. Çok farklı çeşitleri olan zurnanın büyük olanlarına bas obua denilirdi. Eğri kamış düdüklere olan Cromornalar ise delikleri olan dili ise bir hava kutusu içerisinde bulunan silindir biçimli bir aletti. Daha sonra, oyuk bir ağızlıkla üflenen ve borulardan oluşan kornet vardı. Trombonun renkli olmasına karşın, trompet düz veya kıvrımlı borusuyla, sadece doğal armoniler veriyordu. Bunların yanı sıra, yine borulardan oluşan fifreler, flütler ve flautlar bulunmaktaydı, fakat bunlar şehir bandosunda nadiren kullanılırdı.⁴³

2.2. Fifreler

Peki bu gözleri ve kulakları hiçbir şeyi kaçırmayan Shakespeare’in “kulak delici fifre” olarak bahsettiği, askerlerin kulaklarını bu denli mest eden “Alman Düdüğü” nedir? Yunanlılara ait eski bir tasarımdır. Küçük silindirik bir flüt olarak altı tane delik ile yapılan, uçlarından metal bantlarla korunan bir çalgıdır. Eski Yunanlılarda Fifre bir savaş çalgısı olarak kullanılmıştır. Fifre ile sergilenen iyi bir performansın insanı cesur yaptığına, her tehikeye göğüs germesine yardımcı olduğuna inanılırdı.⁴⁴

“Rönesans’ın ulusal lideri” olarak gösterilen Machiavelli, 1521’de tıpkı hikayeleri gibi kendi “Savaş Sanatı”nı yayımladı ve siyaset bilimi klasik dönem kalıbı içerisinde biçimlenmiş oldu. Bu nedenle, Machiavelli’nin bölüklerin adımlarının daha uyumlu olması için flüt ve fifrelerin antik Yunan yöntemlerine göre çalınmasını önermesi garip değildir. Bu fikri kabul edenlerin başında, meşhur askerlerinin tüm askeri

---

⁴³ Bkz: a.g.e., 16 s.

⁴⁴ Bkz: FARMER, Henry George; **Military Music and Its Story – Rise & Development of Military Music**, W. Reeves, London 1912, 29 s.

meselerde öncü olduğu ve hatta askeri müziği uyguladığı bilinen İsviçre gelmekteydi.⁴⁵

Fifre 16. yüzyılda İsviçre ordusunda kullanıldığı için İsviçre kavalı olarakta biliniyordu. Dökümanlar arasında 1515 Marignano savaşında İsviçre ordusunun askerlerin konumunu fifre ile seslendirerek belirlediği mevcut. Bu savaştan sonra fifre hızla Avrupa'ya yayıldı.⁴⁶

Henüz daha 1511 yılında Virdung fifreyi Almanya'nın savaş müzik aletleri arasında saymıştı ve 1534'te 1. Francis'in her bin askerlik bölüğe iki fifre ve iki def tahsis edilmesini buyuran bir "Fermanı" ile Fransız ordusundaki yerini almıştır. Rabelais'nin Andouille halkını "coşkulu fifre ve def" sesleriyle Pantagruel'e saldırtması Fransız askerlerin 1535 yılında bu müzik aletlerine hiç de yabancı olmadığının kanıtıdır. İngiltere de çok geçmeden Fransa'nın izinden gitmiş ve 1540'da Londra halkının askeri içtimasında "davul"lar ve "fifre"ler ön plandaydı. Fifrenin popülerliği bu ülkede o kadar üst boyutlara ulaştı ki talep kısa sürede arzı geçti. İç işlerde olduğu kadar askeri alanda da hevesli olan 8. Henry bu aletleri elde edebilmek adına Viyana'ya dek gitmiş iken, Hükümet belgelerinde Barnaby Rich'in deyişiyle bu "eğri boyunlu müzisyenlerin" az olması sebebiyle birlik komutanlarına ait hiçbir hüznü ifade yer almamaktadır. Birisi kralın sadece iki tane kiralayabileceğini ve bu kiraladıklarının da sadece birer ay çalışacaklarını yazmıştır. Bir diğeri ise kralın dört adam maaşıyla çalışacak birini bulamadığını ve hatta bulduklarının da "ucuz" ve "ayyaş müzisyenler" olduklarını söylemiştir. Bunlar hakikaten zor yıllardı.⁴⁷

Onlardan ne beklendiği düşünülduğünde, davulcuların ve fifrecilerin bulunması zor müzisyenler olmaları hiç de şaşılacak bir durum değildi. Ralph Smith'in söylediklerine bir bakalım. "*Tüm komutanların davulları ve fifreleri ve bunları kullanacak sadık, gizemli ve akıllı, enstrüman kullanacak kabiliyette ve muhtelif dilleri bilen adamları olmalıdır; onlar çoğu kez düşmanlarla müzakere etmek, yerleşim yeri ve şehir halkını çağırmak, tutukluları kurtarmak, onları ve diğer muhtelif mesajları istenen dilde iletmek üzere gönderilirler. Eğer bu davulcular ve fifreciler düşmanın eline düşecek olursa, hiçbir hediye veya kuvvet onların bildiklerini ifşa*

⁴⁵ Bkz: a.g.e., 29 s.

⁴⁶ Bkz: TÜFEKÇİOĞLU, Işıl; **Pikolo ve Tarihçesi**, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007, 10 s.

⁴⁷ Bkz: FARMER, Henry George; **Military Music and Its Story – Rise & Development of Military Music**, W. Reeves, London 1912, 29 – 30 s.

etmelerine sebep olamaz. Sık sık enstrümanı kullanma yeteneklerini geliştirmeli, yürüyüş, ikaz, yaklaşma, saldırı, savaş, geri çekilme, çarpışma gibi veya bilinmesi gerekli olan diğer çağrılar bölüğe öğretmelidir. Komutanlarının ve kıdemlilerinin gitme, gelme, kalkma, geri çekilme veya başka bir komut çağrısında bulunma gibi emirlerine uymak zorundadırlar.”⁴⁸

Kappey'e göre bu davul ve fifre bandoları tekdüze olmanın çok ötesindeydi. Trampet şimdikininki neredeyse iki katı büyüklüğündeydi ve şimdiki modern trampete berrak sesini veren “trampet telleri” düzeneği yoktu. Fifre kromatik değildi ve kullanımı da basitti. Bununla nasıl bir müzik yaptıklarına dair sadece ufak bir işaret var. Fifrenin ilk olarak bahsedildiği İngilizce eser J.B.'nin Londra Topçu Birliğinin 1638'de Merchants Taylors' Hall'de sergilediği gösteriyi anlatan “Mars, His Triumph” adlı İngilizce eseridir. Müzik bir fifre ve iki davul ile icra ediliyor ve manuel ve atış denemelerine eşlik ediyordu. “Pozisyon ezgisi” atış denemelerinde her bir pozisyon için ayrı olarak çalınıyordu. Manuel talim için “Düşen ezgi” her derece için bir defa olmak üzere çalınıyordu. “Hareket ezgisi” ise dönüşler ve dolaplar gibi tüm resmi geçit hareketleri için kullanılıyordu.⁴⁹

---

⁴⁸FARMER, Henry George; **Military Music and Its Story – Rise & Development of Military Music**, W. Reeves, London 1912, 30 – 31 s.

⁴⁹ Bkz: y.a.g.e., 31 s.

Pozisyon Ezgisi

Düşen Ezgi

Hareket Ezgisi

Resim 13. Davul ve Fifre Müzikleri⁵⁰

(“Mars His Triumph” eserinden alınmıştır, 1638)

⁵⁰ Bkz: a.g.e., 32 s.

Resim 14. Fifreci (17. yüzyıl)⁵¹

“Orchesographie” (1588) eserinde Tabourot fifre çalanlara enstrümanı tamamen kendi zevkleri için çalmalarını ve davulun ritmine uyum sağladıkları sürece bunun yeterli olduğunu söylemiştir. Davula gelince, “Five Decades of Epistles of Warre” (1622) eserinin yazarı Markham davul hakkındaki kullanım kılavuzları için bunların gereksiz çalışmalar olduğunu söylemişti. Burada yer alan talimatlarının, uygulandıkları taktirde, bu davul ve fifre bandolarına hemen hemen hiç katkısı olmayacaktır. Fakat, ne Tabourot ne de Markham tam olarak bunları kastetmiş olamazdı çünkü Tabourot bizlere davul ve fifre müziğine dair birçok önemli örnek bırakırken, Markham davul ve fifre kullanımına hatırı sayılır bir zaman ayırmış ve dahası “davul ve fifrenin sağladığından daha tatlı ve vakur bir ses” daha duymadığına da tanıklık etmiştir.⁵²

Bu döneme ait fifre'nin askeriyece kullanımı dışında çok az referans mevcuttur. I. Charles, “Royal Trumpeter” adlı müzik okulu tarafından onaylanmadan fifre ile konser verilmesini yasaklamıştı (1671). Kardinal Wolsey ise fifre ve davul çalgıcılarından oluşan bir grup ile birlikte Kral VIII. Henry için Whitehall'da (1930)

⁵¹ Bkz: a.g.e., 33 s.

⁵² Bkz: a.g.e., 33 s.

konser vermiştir. Handel, Almira operasının uvertüründe fifre, simbal ve davul kullanmıştır.

17. ve 18. yüzyıllardaki çalgı isimleri bugün bildiğimiz tanıdığımız çalgı isimlerinden daha farklıydı. Örneğin “flauto piccolo” Handel zamanında bir ezgi blok flütü olarak bilinirdi fakat Gluck ile birlikte sonra “Orkestral Pikolo” olarak değişim geçirdi. Altı delikli dar bir blok flüt görünümü çalgıya “Flajole” deniyordu. 17. ve 18. yüzyıllarda fifre küçük bir transversal flüt olarak bilinirdi. Eski çağlardaki gibi tek parça silindirik gövde ve tuşesiz yapısını kaybetmemişti. Pikolo flüt’ün iki parçadan oluşan ve “Mi” notası ile başlayan bir çalgıya dönüşmesi Barok döneme denk gelir. 15. yüzyılda imal edilmiş fifreler arasında “Re” notasından başlayanlara nadiren de olsa rastlamak mümkündür. Günümüze kadar gelebilmiş 18. yüzyıl üretimi pikolo flütler ne yazık ki birkaç taneyi geçememektedir. Vivaldi bu çalgı için üç konçerto yazmıştır. O zamanlar bu konçertoları ince sesli blok flütlerle çalmakta mümkündür. 17. ve 18. yüzyıllarda Lenz Meierontt’un kitabında küçük transversal flüt, küçük blok flüt, fifre ve diğer flüt ailesi üyelerinin geçmişi incelenmiş ve aralarındaki farklılıklar değerlendirilmiştir. Kitaba göre entonasyon bu çalgılarda büyük bir sorundur. Transversal flütler için en iyi tonlar Re ve Sol majör iken blok flütte Si ve Fa majördür. Quantz müzisyenleri uyarıyordu; “Çok zor tonlarda yazılı parçalar sadece bu aleti anlayan ve zorluğunu kavrayan dinleyiciler önünde çalınmalı, herkesin önünde çalınmamalıdır. Bir çok amatörün talep ettiği hoş ve parlak şeyleri iyi entonasyonda her tonda çalamazsınız. ”Alman flütçü ve yapımcı Johann Tromlitz 18. yüzyıl sonlarında Quantz’ın önerisini “üç diyaz veya bemolden fazla tonlar flüt için uygun değildir” diye yazarak teyit etmiştir.

Pikolo flüt 19. yüzyılda flüt’ün edindiği teknik geliştirmelerden de payını alıyordu. Bu yüzyılda imal edilen pikolo flütlerin yeni hali hemen kabul görememişti, eski çalgılar yapılmaya ve kullanılmaya devam ediliyordu. O zamanlar flüt yapımcılarının ürettiği flütler, hem yedi farklı tonaliteden hem de altı farklı malzemeden üretilmişti, ayrıca bu flütler, kırkın üzerinde parmak basma şekline de sahipti.⁵³

Çok perdeli pikolo flütün icadı (1791) Tromlitz’e ithaf edilmişti. Prag Konservatuarı’nda flüt öğretmeni olan Michael Janusch, 1824’te çok perdeli pikolo flütü icat ettiğini öne sürmüştü fakat 1820’li yıllarda bu tür pikolo flütlerin varlığına dair herhangi bir bulgu elde edilememiştir. 1824 yılında Berlin’de yayımlanan bir

⁵³ Bkz: TÜFEKÇİOĞLU, Işıl; **Pikolo ve Tarihçesi**, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007, 11 s.

gazetede; “Pikolo flütün orkestrada daha çok istenen bir çalgı haline gelmesi için altı perdeli flüte benzer perdeler eklenmelidir. Daha uzak perdelerdeki hareketleri yapabilmesi için müzisyenin bu modifiye edilmiş perdelerle pratik edinmelidir. Orkestradaki her flütçü altı perdeli pikolo flüt ile pratik yapabilir lakin bu pikolo flütler ve transversal flüt arasında mekanik bir fark yoktur. Bir kimse akort içinde kolayca birçok tiz veya pes notaları bu pikolo flüt ile çalabilir.”

Birinci bölümde de bahsettiğim gibi Theobald Böhm, modern flüt ve pikololarda parmak kullanma sistemini yeniden geliştirdi. Tuş delikleri boyutları ve nizamı, perdelerin açılıp kapanma sistemleri yenilenmişti. Aletin gövdesini, yüksek notaları ve ses projeksiyonunu geliştirmek için konik olan gövde yapısı silindirik bir hal aldı. 1830’da birçok Fransız flüt yapımcısı Böhm sistemi pikolo flütler imal etmeye başlamıştı. Böhm tarafından yapılmış üç adet pikolo flütün dışında o devirden bu yana hiç bir pikolo flüt kalmadı. Bu pikolo flütlerden biri 1850’de Kapellmeister August Friedrich Pott için yapılmıştı. Böhm Mendler atölyesi, 1876 ve 1879 yılları arasında yapılmış dört tane daha pikolo flütü daha listelemiştir. Mollenhauer flüt üzerindeki geliştirme denemelerine Böhm pikololarının silindirik yapısına bağlı kalarak sıradışı gövde boyutu, duvar kalınlığı, delik boyutları ve başlık deliği ile deneyler yaparak devam ediyordu. Ne yazık ki bu denemeler hala tatmin edici değildi. Ton çok ince ve özelliksizdi. Oysa Mollenhauer, konik gövde deliği ve silindirik başlık ile geliştirme çalışmalarında daha başarılı olmuştu! Fakat bu deneylere dair dökümanlara 2. Dünya savaşından sonra ulaşmak mümkün olamamıştır.⁵⁴

İngiliz flütçüler Böhm sistemi flütü çalabiliyor olmalarına rağmen konik, altı parmaklı pikolo flüt kullanmayı tercih ediyorlardı. Yüksek oktavda silindirik çalgı daha kolay çalınsa dahi ses kalitesi açısından tahta pikolo flüt bugün hala birçok müzisyen tarafından tercih edilmektedir. Nicholas Alberti 1914’te Britanya patentli transpoze edilebilme özeliği taşıyan bilinen pikolo flütlere kıyasla daha uzun perdeli bir pikolo flüt geliştirmişti. Gövdesi biraz uzun ve bir seri halinde ton deliğine sahipti, bu ince metal tüp, ağızlık ile birleşiyordu. Pikolo flütün ağızlığı gövdesi içine sürüldüğünde çalgı Do majör tonunda çalışıyor, gerektiği kadar dışarı çekildiğinde ise Re majör tonunda çalışıyordu. Britanyalı bir flütçü olan Alexander Murray, 1948 de Albert Cooper ve matematikçi, aynı zamanda ise flütçü Elmer Cole, Böhm sistemi pikolo flütü geliştirmek adına bir araya geldiler. Böhm sisteminin esas değişikliği açık

---

⁵⁴Bkz: a.g.e., 11 – 12 s.

Sol perdesi, Re perdesi ve küçük parmak için Fa perdesiydi. 1972 de Armstrong şirketi, 50 adet Murray flütü ve 6 adet Murray pikolo flütü imal etti. John Fonville,1992 de California Üniversitesinden iki ilave çeyrek ton tuşlu, açık delikli bir pikolo flüt düşüncesi ile flüt yapımcılarına başvurdu. Delikler, direkt olarak mantar pedler kesilerek yapılıyor ve mükemmel çeyrek ton veriyordu. Bu buluş pikolonun kullanımını mikroton müziğe taşıdı.⁵⁵

2.3. Pikolo Flüt ve Orkestralardaki Yeri

Pikolo flüt, tuba ve kontrafagot gibi istisnalar dışında, orkestradaki eleştirilere en çok maruz kalan enstrümandır. Müzik teorisyenleri, bestekarlar, enstrüman ustaları ve yetişkin dinleyiciler tarafından eleştirilmiştir. Hiç kimse pikolo flütün transversal flüt kadar güzel ve kullanışlı bir müzik aleti olduğuna itiraz etmese de onun bu kötü şöhreti haksız yeredir.

Pikolonun geçmişi tahmini olarak D flüt ile eş zamanlıdır. (açık notasının ismini alan standart flüttür; teknik olarak Böhm flüt bir D flüttür, fakat transpoze edilmemiş bir müzik aleti olduğundan ötürü C flüt olarak anılır). En yakın atası, aynı zamanda flütün de atası olan, Orta Çağ'daki askeri fife idi. Tıpkı flüt gibi, zamanla tuş sayısı artmış fakat flütte gördüğümüz son iki tuşu (veya ayrı olarak flütün alt kısmına eklenen kısmı) hiç kullanmamıştır. Pikolo flüt esasen 18. yüzyılın yapısal bir ürünü olmasına rağmen 19. yüzyıla dek orkestradaki hak ettiği değeri görememiştir.⁵⁶ Muhtemelen ilk olarak orkestrada kullanımı 1711'de Handel'in Rinaldo operasında gerçekleşmiştir. Eser, önce partisyona flajole ile çalınmak üzere yazılmış fakat daha sonra Handel tarafından pikolo flüt'e çevirilmiş. 1925 te J.S.Bach, BWV 103 numaralı kantatında ve 1751 de Rameau, 'Acanthe and Cephise' in uvertüründe pikolo flüt kullanmış. Rameau, Paris operasına kadro listesinde bir pikoloist bulundurulmasını önermişti. 1771-72 de, Mozart eserlerinde pikolo flüt kullanmaya ilk olarak German Dances'da (Alman Dansları) başlamış.

Mozart'ın pikolo flütü kullandığı en önemli çalışması Seraglia operasıydı. Bu eserde pikolo flüt, ziller ve davullar Türk askerini tasvir ediyordu. Gluck 1779'da pikolo flütü timpani, ziller ve triangle ile 'Iphgenie en Tauride' de eşleştirmiştir. Rossini de eserlerinde geniş bir şekilde pikolo flütü kullanmıştır. Pikolo flüt ilk

⁵⁵ Bkz: a.g.e., 12 s.

⁵⁶ Bkz: MEYLAN, Raymond; **The Flute**, Amadeus Press, Portland 1988, 64 s.

senfoniye girişini 5. ve 9. senfoniler ile Beethoven sayesinde yapmıştır. Her ne kadar Tchaikovsky'nin pikolo flüt soloları melodik olsa bile romantik dönemde pikolo esas olarak doğanın sesini tekrarlamak için kullanılmıştır. Berlioz'un Dance of the Spirites 1846 (Ruhların Dansı) adlı eseri iki solo pikolo flüt kullanılan ilk opera eseridir. Weber, Wagner ve Sullivan, pikoloları sihirli ve doğaüstü sahnelerde kullanmışlardır. 20. yüzyılla birlikte pikolo flütlerin orkestrada kullanılışı çoğalmıştır. Gustav Mahler, Maurice Ravel ve Dmitri Shostakovich, pikolo flütü geniş bir şekilde orkestra bestelerinde kullanan 20. yüzyıl bestecileridir. Mahlerin 2. senfonisinde pikolo flüt solo eserin sonuna doğru fantastik bir şekilde yükselir. Mahler eserlerinde genellikle iki pikolo flüt kullanır. Maurice Ravel'in pikolo flüt ile en önemli orkestra çalışmaları, Scherazade, Rapsodie Espagnole, Ma Mere l'oye, ve Daphnis et Chloe'dir. Orkestral pikolo flüt için en verimli bestecilerden biri olan Shostakovich eserlerinde pikolo flütü tıpkı diğer üflemeli çalgılar gibi solo çalgı olarak kullanmıştır. Özellikle de 5. 6. 8. 9. ve 10. senfonileri adeta bir pikolo konçertosu gibidir. Shostakovich, hem yavaş hem de hızlı melodik soloları üçüncü oktavda yazmıştır.

Pikolo flüt, geniş bir şekilde bando repertuarlarında da kullanılmıştır. 19. yüzyılda oluşan Sousa bandosunda pikoloistler genel ilgiyi üzerlerinde toplamışlardır. Bu bandonun en iyi bilinen ve pikoloya önem veren marşlarının iki tanesi, The Chimes of Liberty ve ABD milli marşı The Stars and Stripes'dir.

18. yüzyıldan gelme olarak askeri bandolarda flütler alt oktavlarda çalmak yerine ince oktavları tercih etmeye başlamış ve 20. yüzyılda da Re pikolo flütlerle devam etmiştir. Bu müziğin çoğu, örneğin, Gustav Holst'un askeri bando için Mi majördeki ilk suiti 1909 ve ikinci suiti 1911 pikolo flüt için transpoze edilmiştir.⁵⁷

Modern Böhm pikolo flütün notaları bir alt oktavda yazılan d² 'den c⁵ 'e kadar ses genişliği olsa da, optimum performans aralığının genel olarak g² den g⁴ e kadar olduğu düşünülür. En düşük notalar en düşük ses yüksekliğine sahiptir, en üst değerde frekanslar o kadar birbirine yakındır ki bir noktadan sonra notaları birbirinden ayırd etmek imkansız hale gelir. Modern enstrümanın uzunluğu 32 cm (yaklaşık 12½ inç); ağız kısmındaki deliğin çapı 10 mm, gövde delikleri çapı 6 mm'dir – verilen ölçüler C flütün muadil kısımlarına ait boyutların neredeyse yarısı kadardır.

---

⁵⁷ Bkz: TÜFEKÇİOĞLU, Işıl; **Pikolo ve Tarihçesi**, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007, 13 – 14 s.

Günümüzde Böhm flüt yalnızca silindir biçimli bir borudan ve “parabolik” baş kısmından oluşurken, modern pikolo flütlerin boruları silindir veya koni biçimli, silindir gümüşten aletlerde, koni ise tahta veya plastik aletlerde olabilmektedir. İlk pikolo flütlerin baş kısımları silindir, gövdeleri ise aletin alt ucuna doğru daralan koni biçimliydi. Fakat günümüzdeki aletler genel olarak koni ve silindir arasında taviz vermeyecek şekilde kati bir tercihte bulunmaktadır. Koni biçimli gövdeler daha güçlü ve hoşça giden sesler üretir, düşük ses perdesinde daha toktur, ses aralığı boyunca daha iyi dengelenmiştir ve görüntüsü genel olarak flüte daha çok benzer. Silindir biçimli gövdeler ise, tam tersi, alete daha ince ve tiz bir ses verir, düşük ses perdesini zayıflatır ve çoğu kez tonlamada hata oluşur. Fakat silindir biçimli gövdeler yüksek ses perdelerini çalmayı bir dereceye kadar kolaylaştırır.

Modern pikolo flütler birçok farklı yapı malzemesi seçeneği sunmaktadır – tahta, gümüş ve plastik ya da bunların kombinasyonları. Tahta pikolo flüt, belli ki en eski modeldir; parçalar gümüş bir mekanizma ile tutturulur. Orkestra kullanımı için idealdir çünkü metal versiyonundan daha az tizdir ve titreşimliliği daha çoktur, bu da flütün büyük bir orkestranın çıkardığı toplu sesin ortasında fark edilebilmesini sağlar. Fakat, tahta pikolo flütlerin birçok dezavantajı da bulunmaktadır. İlk olarak, iyi olanlarını bulmak zordur. Powell 1960 ve 70’lerde uzun yıllar boyunca pikolo flüt üretmemiş, 1980’lerde yeniden üretime başlamıştır. Birtakım bağımsız flüt imalatçısının yanı sıra, Armstrong, Artley, Gemeinhardt ve Selmer gibi birçok büyük seri üreticiler hala daha tahta pikolo flüt üretiyor olsa da, flütlerin kalitesi farklılık göstermektedir. Ayrıca, ikinci el enstrüman piyasasındaki aletlerin fiziksel durumu çoğunlukla kötüdür ya da bakımları o kadar kötü yapılmıştır ki aletin çıkardığı ses çatallaşmaya oldukça yatkındır.⁵⁸

Bazı müzisyenler flütten pikolo flüte geçişteki zorluk gümüş flütten tahta pikolo flüte geçiş ile ikiye katlanır. Ağızlık yastığının olmayışı metal ve tahta pikolo flütler arasındaki en belirgin farklardan biridir. Tahta pikolo flütler daha sıkı ağızlıklara gereksinim duyar, bu da daha yorucudur ve müzisyenin çıkardığı ezgiyi olumsuz etkileyebilir. Bu sebeplerden ötürü, bazı müzisyenler melez pikolo flüt kullanırlar: metal başlık ve tahta gövde. Tahta pikolo flüt, “futbol müsabakaları”, seyyar bandolar veya diğer açık hava gösterileri gibi nem ve sıcaklığın enstrümana zarar verebileceği koşullarda kullanıma pek uygun değildir. Bu nedendir ki çoğu lise ve üniversite öğrencisi müzisyenler gümüş pikolo flüt kullanırlar.

---

⁵⁸ Bkz: MEYLAN, Raymond; **The Flute**, Amadeus Press, Portland 1988, 64 – 65 s.

Pikolo flüt üretimindeki en son yenilik gövdenin yapımında plastik kullanılmasıdır. Görüntüsü tahtaninkiyle aynıdır ve sesi tahtamsıdır, gümüş pikolo flütten daha dolgun ve daha az tizdir. Tabii ki, doğa şartlarına karşı daha dayanıklıdır, çünkü hiçbir tahta enstrüman doğrudan suya maruz bırakılmamalıdır. Plastik pikolo flütler öğrenciler ve hatta profesyoneller için çok iyi bir seçimdir. Bir başka neden ise plastik pikoloların fiyatlarıdır.⁵⁹

En küçük orkestra enstrümanı olmanın yanı sıra, pikolo flüt iyi şekilde çalınması en zor olan enstrümanlardan biri olma özelliğine sahiptir. Ağızlık üzerindeki küçük delik, müzisyenin hava akışını doğru şekilde yönlendirebilmesi için ağızını daha sıkı kapatmasını gerektirir. Ayrıca pikolo flüt, flütünkünden daha çok nefes basıncı ve üfleme hızı gerektirir. Bilhassa enstrüman uzun süre kullanılacağı zamanlarda bu özellik yorucu olabilmektedir. Herhangi diğer orkestra enstrümanlarından daha sık meydana gelen üst ses perdesindeki yüksek ses geçişleri bilhassa zordur. En önemlisi, pikolonun akort edilmesi güç bir iştir. Güçlü bir ses çıkarabilmek için gereken kuvvetli hava akışı nedeniyle, tizleşme eğilimindedir. Daha çarpıcı olan bir özellik ise, pikolo flütün küçük boyutları aletin tonlama toleransını da aynı şekilde düşürür. Tonlaması hava akışında veya dudak pozisyonunda oluşabilecek en ufak değişimden bile etkilenen aşırı hassas bir enstrümandır. Akustik özellikleri basittir: ses perdesi yükseldikçe, notalar arası frekanstaki farklılıklar azalır. Diğer bir ifadeyle, gittikçe daha az hata payı vardır. Son olarak, Philadelphia Orkestrası eski pikolo flütçüsü John Krell, orkestrada veya bandolardaki pikolo flütünden oluşan kısımlarının bariz biçimde gözler önüne serilmesi konusunda uyarıyor: “*Kaçacak hiçbir yeriniz yok*”⁶⁰

Deneyimli pikolo flütçüler bu zorluklar için otomatik çözümler geliştirir. Örneğin, çoğu müzisyen flütten daha dikkatlice hazırlanmış olan “daha iyi biçimlendirilmiş” ağızlıklarla başlar. Gümüş pikolo flütleri çalarken çoğu müzisyen ağızlığı flütü koydukları alt dudağın biraz üstüne yerleştirir. Başka müzisyenler tonlama hatalarını örtbas etmek ve bazı geçişleri daha yumuşak çalabilmek adına alternatif parmak hareketleri geliştirmiştir. Uzun süredir Chicago Senfonisi’nde pikolo flütçüsü olarak çalan Walfrid Kujala, normal parmak hareketleri ile çalındığında yumuşaklığını

---

⁵⁹ Bkz: a.g.e., 65 s.

⁶⁰ Bkz: a.g.e., 66 s.

yitiren ikinci oktavdaki B, H, C ve C#'ler için özel birçok parmak hareketi kullanmaktadır.⁶¹

Modern pikolo flüt C flüttür ya da transpoze olmayan bir enstrümandır (yine de teknik açıdan bir oktav transpoze eder). Fakat, ilk Böhm sistemli enstrümanlar da bandedoda kullanılmak üzere D_b olarak yapılmıştır. Bando dizgelerinin çoğu, pikolo flüt kısımlarını A, D, G ve C'ye transpoze eden B_b, E_b, A_b ve D_b anahtarlarında olduğundan ötürü D_b pikolo flüt için yazılan anahtarlar sırasıyla yüksek pürüzlü A_b'den kaçınır ve genel olarak müziğin teknik gereksinimlerini basitleştirir. Kujala bu kolaylığı orkestrada uygulamaktadır: basit parmak hareketleri ile müziği yarım ses aşağı transpoze ederek, Tchaikovsky'nin Dördüncü Senfonisinin F minör canlı solo kısımları için bir D_b pikolo flüt kullanmaktadır.

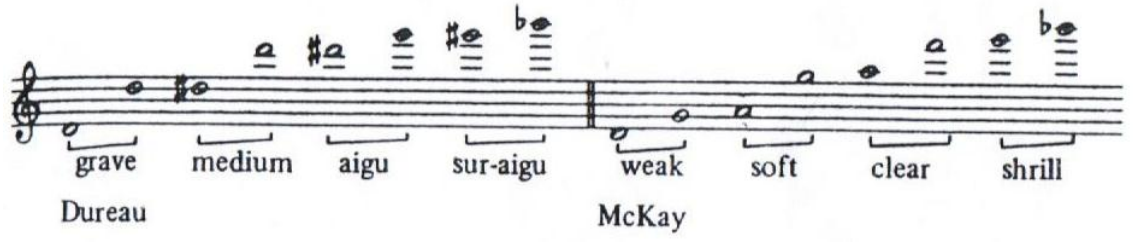
Pikolo flütün esas özelliği elbette yüksek ses aralığıdır ve bu nedenle enstrüman yelpazesini genişletmek için kullanıldığı aşıkardır. Fakat yeterince takdir edilmemiş olsa da dikkat çekici özelliklerinden biri bu akustik aralıkta yer alan ses renginin olağanüstü çeşitliliğidir. Pikolo flütün sadece yüksek notalar için kullanıldığı düşüncesi oldukça yaygın ve yanlış bir varsayımdır. Bir başka ifadeyle, o sadece ama sadece bir ses aralığı genişleticisidir. Yaygın olarak skalanın ortalarında kullanılır ki bu ses, bir kompozisyonun enstrüman yelpazesinin rahatsız edici hale gelmeden genişletilebilmesi için yeterli yüksekliktedir.

d¹ den b³ veya c⁴'e kadar olan toplam ses aralığında pikolo flütün aralığı kendi içinde farklı birçok aralığa bölünür. Aşağıdaki diyagram, Th. Dureau'nun Cours Theorique et Pratique d'Instrumentation et d'Orchestration (1905) ve George McKay'in Creative Orchestration (1963) adlı iki özgün orkestra ders kitabında oluşturulan bölümleri göstermektedir.⁶²

---

⁶¹ Bkz: a.g.e., 66 s.

⁶² Bkz: a.g.e., 67 s.

Resim 15. Soldan Sağa – pes, orta, tiz, çok tiz (Dureau) –

zayıf, yumuşak, berrak, tiz (McKay)⁶³

McKay'in terminolojisi belki de Dureau'nun terminolojisine göre daha kolaydır çünkü müzisyenin pikolo flütün ses aralığını ölçerken esas aldığı en önemli şey ses rengidir. İsimlerdeki bu farklılıklara rağmen, birkaç genelleme yapılabilir: en düşük oktav yansıtımda göreceli olarak yumuşak ve zayıf çıkar. Orkestra müzisyenlerinin iddia ettiği kadar renksiz olmasa da, yansıtım eksikliği pikolo flütün orkestradaki etkinliğini sınırlamaktadır. Fakat oda müziğinde, işitilebilir olmanın yanı sıra benzer flüt ses perdelerine alternatif bir ses rengi olarak da kullanışlıdır.

Pikolo flütün en sık çıkan sesleri içeren ses perdesinin orta kısmı uygun şekilde güçlüdür ve renklidir. Açık fikirli orkestra müzisyenleri optimum aralığı g^1 'den g^3 'e ayarlarken, dar fikirli orkestra müzisyenleri optimum aralığı d^2 ve e^3 arasıyla sınırlı tutar.

Üst ses perdesinde, yaklaşık d^3 'ten yukarısında, pikolo flütün sesi tartışmasız tiz çıkar. George McKay oldukça diplomatik şekilde söylediği üzere, pikolo flüt “ilginç şekilde yüksek ses perdesinde ve en yüksek notalarında tizdir”. Amatörce çalındığında, ki genelde bu şekilde çalınır, pikolo flüt nota dizisinin en üst noktasında kelimenin tam anlamıyla “çığlık” atabilir. Daha az anlayışlı bir yazar bu durumdaki pikolo flütü “yüksek notalarda katlanılmaz” olarak betimler. Ayrıca, konser flütünün bestecilere ve dinleyicilere bu denli çekici gelmesini sağlayan ses kimliğinin eksik olması nedeniyle kulağa oyuncak düdük gibi gelebilir.⁶⁴

Pikolo flüt tasarımıındaki karmaşıklık açısından flütün gerisinde kalması sebebiyle, kendisine orkestrada bir yer bulması da o denli yavaş olmuştur. Aslında,

⁶³ Bkz: a.g.e., 67 s.

⁶⁴ Bkz: a.g.e., 67 – 68 s.

pikolo flüt 19. yüzyıla dek orkestrada herhangi bir şekilde ön plana çıkamamışken, flüt bir yüzyılı aşkın süredir orkestrada yer almaktaydı. Bazı günümüz araştırmacıları Vivaldi'nin ünlü flüt konçertolarının soprano blok flüt için mi yoksa tek tuşlu bir yan flüt için mi olduğu konusunu şiddetle tartışmaktadır. Benzer şekilde, bilim adamları artık Idomeneo gibi Mozart'ın eserlerindeki pikolo flüt kısımlarının bestecinin zamanında küçük bir blok flüt veya flageolet ile çalındığını düşünüyor.

Pikolo flüt senfoni orkestrasında ilk kez 19. yüzyıl başlarında kullanıldığında, oldukça basit iki işlevi vardı. Birincisi üflemeli çalgı korosunun ve özellikle de flütün üst ses aralığını genişletmekti. Böylece tüm orkestranın sesini orta yerinden bölebilen pikolo flüt esas melodiyi çalarken, flüt de daha düşük oktavda armoni çalıyordu. Beethoven pikolo flütü bir senfonide - Beşinci senfoni (1809) - kullanan ilk büyük bestecidir. O zamandan bu yana, pikolo flütün orkestralarda kullanımı gittikçe artmış ve yeni bir boyut kazanmıştır.

Pikolo flütün ikinci işlevi ise çeşitli türdeki "doğaçlamalar" ile melodiyi süslemektir. Bu nedenle, melodik bir enstrüman olmaktan çok süs çalgısı olarak ün yapmıştır. Bunun güzel bir örneği Weber'in Der Freischütz'ündeki iki adet pikolo flüt çalınan kısımdır.

Resim 16. Der Freischütz⁶⁵

Gluck, Iphigenie en Tauride (1779) partiyonunda iki pikolo flüt ile çift ses titremesi kullanan ilk besteci olmuştur. Meyerbeer ve Wagner de bu tekniği kullandı ve 19. yüzyıl operasının esas çalgısı haline geldi.⁶⁶

Pikolo flüt 19. yüzyıl orkestra ve opera müziğinde başka faydalı işlevlere de sahiptir. Üst ses aralığında flütten daha yumuşak çalınabildiği için yedek ses işlevi

⁶⁵ Bkz: a.g.e., 68 s.

⁶⁶ Bkz: a.g.e., 68 s.

görebilir. Dvorak'ın Yeni Dünya Senfonisi adlı eserinden bir bölümünde böylesi bir kullanım görülmektedir:

Resim 17. Dvorak, Yeni Dünya Senfonisi⁶⁷

Mozart'ın The Abduction from the Seraglio adlı eserinin uvertüründeki ve Beethoven'ın 9. Senfonisi ve Egmont Overture'ündeki gibi fortissimo tutti (orkestradaki tüm enstrümanların toplu halde çaldığı) kısımlarına “güç” ve ihtişam katabilir. Genel olarak, flüt sesine göre bir nevi birinci sınıf alet işlevi gören pikolo flütün bir oktav üstünde kalır.

Pikolo flütün ruh halini tanımlama ve belirleme konusunda özel bir becerisi vardır. Pikolonun potansiyeli en çok askeri müzik motiflerinde kendini göstermektedir. Örneğin, Meyerbeer'in Les Huguenots adlı eserindeki “Marcel's War Song” parçasındaki pikolo doğaçlamaları askeri fifreyi andırmaktadır. Pikolo flüt kısmı tamamen süsleme amaçlıdır ve bağımsız bir kimliği yoktur. Diğer benzer örnekler ise Berlioz'un The Damnation of Faust eserinden Racoczy ve Sousa'nın The Stars and Stripes Forever eserinde yer alan triyodaki obbligato'dur.

Pikolo flütün sahte kuş rolü fifreye olan benzerliğinin ardından ikinci sırada gelmektedir. Bunun çok da kurnazca olmayan bir örneği Johann Strauss'un Die Fledermaus adlı eserindeki ilk perdede duyulabilir: Frank hapisane ile kuş kafesini kıyaslayarak hapisanelerin güzelliklerinden bahsederken, pikolo flüt melodiyi üç oktav üste taşımaktadır.⁶⁸

Beethoven'ın 6. Senfonisinde (Pastoral) ve bilhassa operada olduğu gibi fırtınalı sahnelerde kullanılmaktadır. Örneğin, Wagner'in The Flying Dutchman uvertüründe duyulabilir. Benzer şekilde Die Walküre'deki “Magic Fire Scene” ve “Ride of the Valkyries” kısımlarında da pikolo flüt çağrışımçı biçimde kullanılır. Bunlardan

⁶⁷ Bkz: a.g.e., 68 s.

⁶⁸ Bkz: a.g.e., 69 s.

sonuncusunda ateşli silahtan çıkan kıvılcımların görüntüsünün yarattığı etkiyi artırır ve orkestradaki küçük ziller, bir üçgen ve diğer perküsyon aletleri ile de desteklenir.

Öte yandan, pikolo flüt dingin ve huzurlu bir atmosferi oluşturmaya da yardımcı olabilir. Medelssohn'un *Calm Sea and Pleasant Voyage* uvertüründe, pikolo flüt kısımları, flüt ve viyola korosu arasındaki açık oktavlar duruluğa ve rahatlığa işaret etmektedir. Pikolo flütün düşük ses aralığının da belirli çağrışımları vardır. Buna dair iki meşhur örnek Debussy'nin *La mer* eserinin ikinci bölümünde ve *The Damnation of Faust* eserinin "Ballet of the Sylphs" kısmında görülebilir.

Belirli çağrışımları olmayan pek çok solo çalınan pikolo flüt kısımlarını da göz ardı etmek olmaz. Tchaikovsky'nin 4. Senfonisi, Ravel piyano konçertosu, Brahms'ın *Variations on a Theme of Haydn*'da ve benzeri eserlerde görülebilir.

Pikolo flütün oda ve solo enstrüman olarak meşru bir işlevi olduğu gerçeği birçok flütçü olmayan insanı ve hatta flütçüleri de şaşırtabilir. Pikolo flüt oda müziğine 19. yüzyıl sonlarında girmiş ve ilk olarak Arthur Bird'un "March Miniature" unde 1887 de kullanılmıştır. Bu eser, pikolo, iki flüt, iki klarnet ve iki fagotdan oluşuyordu. Besteciler genellikle pikolo flütü birinci çalgılarla ikili olarak eşleştirdiler. Bunun en iyi örneği Henri Kling'in 1903 de yazdığı *Elephant und Muhe* (Fil ve Sinek) adlı eseridir. 20. yüzyıl boyunca pikolo flütlerin oda müziğinde kullanılması artarak devam etti. Bugün yaklaşık 400 oda müziğinde kullanılmaktadır. Vivaldi'nin pikolo flüt konçertoları sık sık konser programlarına çalınır, dolayısıyla bu durum bizleri çok da şaşırtmamalı. Fakat şunu söylemeliyim ki Vivaldi'nin konçertoları pikolo flüt kullanılarak icra edilen bu tür müziğin belki de en güzel halidir.⁶⁹

Pikolo flüt soloları 19. yüzyıl sonları ve 20. yüzyıl başlarında destek müzik aleti konumundadır çünkü alet havai fişek ve sahte-kuş gibi türler için son derece uygundur. Fred Lax'ın *Fantasia on Mexican Airs* hali hazırda basılı olan bir örnektir. Heinz Benker'in *Concertino for piccolo and orchestra* (1958) eserindeki gibi daha modern edebiyat akılda kalan çalgının belirli ses perdesi özellikleriyle kaleme alınmıştır. Gordon Jacob'un *The Pied Piper* (1959) gibi daha sonraki eserler diğer bilindik çağrışımlardan faydalanır. Kompozisyon ögesi olarak ses rengine olan aşırı düşkünlükleri nedeniyle modern besteciler pikolo flütü solo ve oda müziği eserlerine dahil etmektedir. Birkaç örnek vermek gerekirse: Charles Koechlin'in flüt, pikolo flüt ve alto flüt ile çalınan *Stele funeraire* (1950) adlı eseri, Arthur Honegger'in pikolo flüt,

---

⁶⁹ Bkz: a.g.e., 69 s.

dönüşümlü olarak İngiliz kornosu veya obua, viyolon ve viyolonsel ile çalınan Trois Contepoints (1930) adlı eseri ve Bruno Bartolozzi'nin müzisyenlerden üç tanesinin pikolo flüt ile armonide katladığı 4 flüt ile çalınan Sinaulodia (1973) adlı eseri.

Pikolo flütün güçlü tutkunları vardır, bunların arasında en tutkun olanı Buffalo, New York'dan Laurence Trott'tur. 1977 yılında New York'ta, New York Flüt Derneği'nin sponsorluğu ile, bilinen ilk pikolo flüt resitalini verdi. Trott benzer resitalleri Boston, Cleveland ve Buffalo gibi diğer Amerikan şehirlerinde de verdi. Cleveland Plain Dealer'dan eleştirmen Robert Finn "pek tabii, pikolo flüt saygı değer müzik ortamlarında da kullanılabilir" şeklinde yorum yapmıştır.

1978'de birçok flüt kulübü ve derneğini takiben, Trott Pikolo Derneği'ni konserleri, kayıtları ve atölye çalışmalarını finanse etmek ve pikolo flüt için yeni parçalar çalmak amacıyla kurmuştur. Bugüne kadar bilinen en önemli performansı toplamda yaklaşık yirmi tane olan Morton Subotnick'in Parallel Lines eseridir.

Pikolo flüt orkestra yaşamına ikinci flütçüye alternatif enstrüman olarak başlamıştır. Orkestra repertuarına hakim olmaya başladıkça, kullanım alanını yaratmıştır. Debussy'nin La Mer (1905) ve Ravel'in Daphnis et Chloe (1909-12) eserlerinde iki flütçü ve bir de pikolo flütçü kullanılmalıdır. Arnold Schoenberg'in Gurrelieder (1901-3) adlı eserinde dört flütçünün ve dört pikolo flütçünün çalması gerekir. Sonuç olarak, modern orkestraların çoğunda flüt kadrosu iki flütçü ve bir de pikolo flütçüden oluşmaktadır.⁷⁰

---

⁷⁰ Bkz: a.g.e., 70 s.

SONUÇ

Yapılan bu çalışmada, Armoni, Senfoni ve Opera orkestralarında pikolo flütün önemi ve üstlendiği görev incelenmiş, pikolo flütün, flüt kadrolarının sadece arzulan değil aynı zamanda gerekli olan bir parçası olduğu görülmüş, orkestra kalitesinde bir müzik aletine sahip olmanın neredeyse onu çalma yeteneğine sahip olmak kadar önemli olduğuna da değinilmiştir.

Günümüzde halen daha iyi kalitede ses vermesinden ötürü tahta pikolo flütü tercih edilmektedir. Orkestra ve solo çalışmalar için tahta pikolo flüt kullanılması gerektiği pek çok pikolo flüt sanatçısı tarafından onaylanmaktadır. Bu doğrultuda çoğu profesyonel müzisyen pikolo flütlerini orkestrada kullanacağı için, tahta pikolo daha akıllıca ve uzun vadeli bir yatırım olacaktır.

Bir başka çıkarılacak anlam ise şudur, pikolo flütü yetenekli şekilde çalabilen flütçü için başka performans fırsatları doğabilmektedir. Çoğu kez, pikolo flütü çalabiliyor olmak flüt kadrosu tamamen dolu olan bir topluluğa rahatça girebilmek anlamına gelir. Pikolo flüt alanında uzmanlaşmış sanatçılar zaman içerisinde flüt kadrosuna yükselme şansında yakalayabilmektedirler. Pikolo flütçüsünün performans sırasında geleneksel olarak flüt sırasının “en dibinde” veya “ters yönünde” oturuyor olması pikolo flüt çalmanın utarılacak bir şey olduğu anlamına gelmemektedir. Pikolo flüt çalmak bir ayrıcalıktır ve kesinlikle flüt ailesinin en alt basamağı değildir. Brahms’ın Variations on a Theme by Haydn adlı eserindeki solo pikolo kısımlarına yine Brahms’ın Dördüncü Senfonisi’ndeki solo flüt kısımlarından daha az saygı göstermenin hiçbir anlamı olmamaktadır.

Çalışmanın EKLER bölümünde detaylı olarak tarihin en eski pikolo flütleri resmedilmiş, yapımında kullanılan malzemelere ve üretim yerleri belirtilmiştir. Ayrıca pikolo flütün bando içerisinde olmak üzere ve farklı çalgı veya çalgı grupları ile birlikte çalındığı notaların kısa bir repertuar listesi bulunmaktadır. Son olarak, pikolo flütün Bando partitüründeki yerini göstermek adına İkinci Ordu Bölge Bando Komutanlığı Bandosunda seslendirilmiş ve Türk silahlı Kuvvetleri Repertuarına kazandırılarak ilerleyen dönemlerdeki konser programları içerisine alınması sağlanmış, Claude Debussy’nin Children’s Corner piyano albümü çalgılamasının altıncı bölümü olan “Golliwogg’s Cake-Walk” ve yine örneklemek amacı ile pikolo flüte dair birkaç orkestra solosu eklenmiştir.

EKLER

EK-1. Tarih Boyunca Üretilmiş Pikolo Flütler

Aşağıda göreceğiniz resimler tarih boyunca kullanılmış ve müzelerde sergilenen pikololardır. Üretildiği firma, şehir, ülke veya üretim tarihi ile ilgili bilgiler parantez içerisinde, üretimde kullanılan malzeme ve ek özellikler de listelenmiş olarak belirtilmiştir.

Resim 18. Pikolo Flütler - 1

- 1) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek özellikler: Boynuz bant, bir adet pirinç perde
(Godfroy Aine)
- 2) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek özellikler: Boynuz bant, bir adet pirinç perde. Muhtemelen 18. yüzyıla ait.
(Pierrat)⁷¹
- 3) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, bir adet pirinç perde
(Buthod & Thibouville)

⁷¹ Bkz: TÜFEKÇİOĞLU, Işıl; **Pikolo ve Tarihçesi**, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007, 15 s.

- 4) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek zellikler: Fildişi bant, bir adet piriç perde
(F. Wainwright, London)
- 5) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek zellikler: Bir adet piriç perde
(Goulding & D'almaine, London)
- 6) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek zellikler: Fildişi bant, bir adet piriç perde
(Potter, London)⁷²

---

⁷² Bkz: a.g.e., 15 s.

Resim 19. Pikolo Flütler - 2

- 7) Malzeme: Şimşir ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, dört adet pes gümüş perde
(P. Piana, Milano)
- 8) Malzeme: Abanoz ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, yedi adet pes perde
(Klein, Cologne)
- 9) Malzeme: Abanoz ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, dört adet pes perde
(Tabard, Lyon)
- 10) Malzeme: Abanoz ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, bir adet gümüş perde
(Mlingu, Paris)
- 11) Malzeme: Abanoz ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, bir adet gümüş perde
(Godfroy, Paris)
- 12) Malzemeler: Abanoz ağacı
Ek özellikler: Fildişi bant, bir adet gümüş perde
(Lesti, Ascone)⁷³

---

⁷³ Bkz: a.g.e., 16 s.

Resim 20. Pikolo Flütler - 3

- 13) Malzeme: Pirinç ve deniz tarağı kabuğu
Ek özellikler: Dört adet perde
(Vienna c. 1830)
- 14) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Gümüş bant, dört adet saf gümüş perde
(English c. 1840)
- 15) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Beş adet kapalı perde
(Lafleur)
- 16) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Gümüş bant, dört adet pes perde
(E.Baack, New York)
- 17) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Gümüş bant, dört adet gümüş perde
(Robert Wolf & Co., London)
- 18) Malzeme: Koyulaştırılmış şimşir ağacı
Ek özellikler: Perdesiz⁷⁴

⁷⁴ Bkz: a.g.e., 17 s.

Resim 21. Pikolo Flütler - 4

- 19) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(Boosey & Sons, London)
- 20) Malzeme: Karaağaç
Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(J. H. Ebbelwhite, London)
- 21) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Beş adet gümüş perde
(French c. 1860)
- 22) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(J. A. Turner)
- 23) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(R. O'Rielly, Dublin)
- 24) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Gümüş bant, dört adet gümüş perde
(F. Herouard)⁷⁵

---

⁷⁵ Bkz: a.g.e., 18 s.

Resim 22. Pikolo Flütler - 5

25) Malzeme: Karaağaç

Ek özellikler: Fildişi ağızlık, altı adet gümüş perde
(German c. 1900)

26) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)

Ek özellikler: Yedi adet gümüş perde, iki adet çift tuşe
(Hawkes & Son, London)

27) Malzeme: Karaağaç

Ek özellikler: Biri Sol (G) perdesi olmak üzere altı adet gümüş perde
(Tulou, Paris)

28) Malzemeler: Karaağaç

Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(German c. 1900)

29) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)

Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(Rudall Carte & Co., London)

30) Malzemeler: Karaağaç

Ek özellikler: Altı adet gümüş perde
(Tulou, Paris)⁷⁶

---

⁷⁶ Bkz: a.g.e., 19 s.

Resim 23. Pikolo Flütler - 6

- 31) Malzeme: Karaağaç
Ek özellikler: Boehm sistemi, artı adaptasyon
(Albert Mongruel, Buffet Crampon, Paris)
- 32) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)
Ek özellikler: Kauçuk ağızlık, altı adet gümüş perde
(G.Wallis & Son, London)
- 33) Malzeme: Gümüş ve kauçuk dolgu
Ek özellik: Perdesiz
(R. Keilwerth)
- 34) Malzeme: Metal kaplama
Ek özellikler: Beş adet metal kaplı perde
(Bernett Samuel & Son, London)
- 35) Malzeme: Karaağaç
Ek özellikler: Fildişi ve reforme edilmiş ağızlık
(Carl Gottlob Chuster, Markneukirchen)
- 36) Malzeme: Karaağaç
Ek özellikler: Dildişi ağızlık, gümüş perdeler
(German c. 1900)⁷⁷

---

⁷⁷ Bkz: a.g.e., 20 s.

Resim 24. Pikolo Flütler - 7

37) Malzeme: Karaağaç

Ek özellikler: Boehm sistemi
(Hawkes & Son, London)

38) Malzemeler: Brya Ebenus (Cocuswood)

Ek özellikler: Kauçuk ağızlık. Tahminen 1867 sistemi
(Rudall Carte & Sons Co., London)

39) Malzeme: Kauçuk

Ek özellikler: 1867 sistemi
(Rudall Carte & Co., London)

40) Malzeme: Karaağaç

Ek özellikler: Boehm sistemi
(Rudall Carte & Co., London)

41) Malzeme: Brya Ebenus (Cocuswood)

Ek özellikler: Boehm sistemi, açık sol diyez perdesi
(C. H. Roth, Strasbourg)

42) Malzeme: Gümüş kaplama

Ek özellikler: Konik delikler, Boehm sistemi. Muhtemelen Fransız
(c.1920)⁷⁸

---

⁷⁸ Bkz: a.g.e., 21 s.

EK-2. Pikolo Flüt Bando Repertuarı

- **Bando Eşliğinde Re Bemol Pikolo Flüt**

Adams, The Wren in the Poplars

Barsotti, Cassiopia

Barsotti, Silhouettes

Barwood, Barbadienne

Bellstedt, Comin' thru the Rye, vokal ve bando eşliğinde

Bendix, The Butterfly

Blancheteau, Sparkling Dew Drops - Air varie

Bonniseau, Breakmorn in the Forest

Bousquet, Golden Robin, Polka, 2 pikolo flüt ve bando için

Brewer, A Message of Spring

Brewer, W.A., The Comet

Brewer, Golden Sparks

Brewer, The Lark's Festival

Brewer, The Linnet's Parade

Brockett, The Linnet

Brockenshire, Meadow Lark⁷⁹

---

⁷⁹ Bkz: CLUFF, Jennifer; **Jennifer Cluff**, www.jennifercluff.com/piccolo.html

Brokenshire, Little Sweetheart, Polka Caprice

Catozzi, A., Beelzebub, tuba solo ile birlikte

Charosin, Snow Flakes

Cole, La Joie de Vivre (The Joy of Living), 2 pikolo flüt ve bando

Cole, LaGrive (The Thrush)

Cox, J.S., Bon Ton, Polka

Cox, J.S., Canary, Polka

Cox, J.S., The Gem, Polka

Cox, J.S., Indiana, Polka

Cox, J.S., Josie, Polka

Cox, J.S., Louise, Polka Brilliante, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Skylark

Cox, J.S., Sweet Birdie, Polka

Cox, J.S., Will O' the Wisp, Polka, 1 or 2 pikolo flüt ve bando

Damm, Polka Caprice, pikolo flüt, bando ve piyano

Damm, Through the Air

Damare, Badinage

Damare, The Humming Bird

Damare, The Lark

Damare, Le Rossignol de L'Opera, bir veya iki pikolo ve bando⁸⁰

---

⁸⁰ Bkz: a.g.e.

Damare, Les Echos des Bois

Damare, Le Tourbillon

Damare, The Turtledove, pikolo ve bando aranje: Lewis. pikolo flüt ve bando aranje: Luscomb.

Damare, The White Blackbird

deVille, The Blue Bells of Scotland

deVille, Happy Be Thy Dreams Air Varie

deVille, Theme by Bellini Air varie, Mi bemol klarinet ve pikolo flüt solo

Donjon, Rondo Polka, pikolo flüt ve bando

Eilenberg, The Nightingale and the Frogs, pikolo flüt ve bando

Filipovsky, F., Chant du Rossignol, pikolo flüt ve bando

Gennin, Souvenir de Liege, pikolo flüt ve bando

Green, Danxe Pantomimique, pikolo flüt ve bando

Hartman, Albert, Silver King, Polka, pikolo flüt ve bando

Hartman, John, De Beriot's Sixth Air, pikolo flüt ve bando

Hartman, John, De Beriot's Seventh Air, pikolo flüt ve bando

Hartmann, John, Whistle, Polka, pikolo flüt ve bando

Hartmann, John, Weber's Last Waltz, pikolo flüt ve bando

Haun, Berla

Hazel, Le Secret, Polka Briliante, pikolo flüt ve bando. Aynı zamanda kornet solo⁸¹

---

⁸¹ Bkz: a.g.e.

Jennings, Return, Polka, pikolo flüt ve bando

Jones, Polks Izetta, pikolo flüt ve bando

Kling, The Nightingale and Thrush, 2 pikolo flüt ve bando için. 2 do pikolo flüt ve piyano için transpoze edilmiş

Kling, Robin and Wren, Polka, 2 pikolo flüt ve bando

Koehler, Nightingale, Polka, pikolo flüt ve bando

La Monaca, On Tip-Toe

Langey, O., Gondolier & Nightingale, pikolo flüt ve bando

Lax, Fantasia on American Airs, pikolo flüt ve bando

Le Thiere, Ch., Danse de Satyrs, pikolo flüt ve bando, ayrıca tuba ve klarinet için solo.

Levy, Jules, The Best Shot, Polka, pikolo flüt ve bando

Levy, Jules Grand Russian Fantasia pikolo flüt ve bando

Levy, Jules, The Promenade, pikolo flüt ve bando

Levy, Jules, Rode's Air and Variations, pikolo flüt ve bando ayrıca solo kornet

Levy, Jules, Yankee Doodle, pikolo flüt ve bando ayrıca solo kornet

Mayeur, L., Lafleurance, pikolo flüt ve bando

Mayeur, L., The Warbler, pikolo flüt ve bando

Mayr, Birds of the Forest, 2 pikolo flüt ve bando

Millars, The Nightingale's Revel, pikolo flüt ve bando

Myddleton, Homage to the Thrush, pikolo flüt ve bando⁸²

---

⁸² Bkz: a.g.e.

Pettee, Whip-Po-Will, Polka, pikolo flüt ve bando ayrıca solo kornet

Pillevestre, Trio D'Oiseaux, 3 pikolo flüt ve bando

Popp, Long - Long Ago, Air Varie, pikolo flüt ve bando

Purdy, G., Yankee Doodle, pikolo flüt ve bando do için transpoze

Ritchie, J., Lawrence The Conquest, Polka, pikolo flüt ve bando

Schmidt-Berka, The Woodbird, Polka, pikolo flüt ve bando

Slater, Piccolo Pic, pikolo flüt ve bando

Suzanne, Marius, Gentil Babil (Pretty Warbling), pikolo flüt ve bando

Wilcocke, James, Le Chardonneret (The Goldfinch), pikolo flüt ve bando

Yoder, Paul, The Cricket and the Bullfrog, pikolo flüt, fagot ve bando

Young, J. Harrington, Danse des Sabots, pikolo flüt ve bando

- **Do Pikolo Flüt**

Andrew, Silver Wings, pikolo flüt ve bando

Barsotti, Cassiopia, pikolo flüt ve bando

Barsotti, Silhouettes, pikolo flüt ve bando

Bent, The Swiss Boy, 2 pikolo flüt ve bando

Bonnisseau, Keel Row, pikolo flüt ve bando için varyasyonlar

Boomhower, Woodland Echoes, pikolo flüt ve orkestra

Brewer, A Message of Spring, pikolo flüt, ksilofon ve bando⁸³

---

⁸³ Bkz: a.g.e.

Brewer, The Deep Blue Sea, pikolo flüt ve bando

Brewer, Golden Sparks, pikolo flüt ve bando

Brewer, The Lark's Festival, pikolo ve orkestra

Brewer, Piping Times, pikolo flüt, ksilofon ve bando

Bridger, The Shanghai Sailor, pikolo flüt ve bando

Brockett, The Love Birds, pikolo flüt, ksilofon ve bando

Cavallo, A.P., Piccolo Capers, pikolo flüt ve bando

Christensen, J., Piccolo Espagnol, pikolo flüt ve bando

Christensen, J., Three to Get Ready, pikolo flüt, flüt, alto flüt ve bando

Clement, Fred, American Fantasia, pikolo flüt ve bando

Clement, Fred, Marchin thro' Georgia, pikolo flüt ve bando

Cole, JW, Happy Days, flüt, ksilofon ve bando

Cox, J.S., Birdie's Favorite, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Bobolink Schottische, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Bob White, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Fire Fly, Polka, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., The Gem, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Night Hawk, Polka, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., The Skylark, pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., Spring Warblings, Polka, pikolo flüt ve bando⁸⁴

---

⁸⁴ Bkz: a.g.e.

Cox, J.S., Tom Tit, Polka pikolo flüt ve bando

Cox, J.S., The Warbler, pikolo flüt ve bando

Damare, Badinage, pikolo flüt ve bando

Damare, Cleopatra Fantasia, Polka, pikolo flüt ve bando

Damare, La Tourterelle - The Turtle Dove, pikolo flüt ve bando

Damare, Les Echos des Bois, pikolo flüt ve bando

Damare, Le Merle Blanc, pikolo flüt ve bando

Damare, The White Thrush, pikolo flüt ve bando

Damare, The Wren, pikolo flüt ve bando

Damm, Polka Caprice, pikolo flüt ve bando

Damm, Through the Air, pikolo flüt ve bando

Damm, Through the Air, pikolo flüt ve bando

Donjon, Rondo, Polka, pikolo flüt ve bando

Fane, Whistle for Me (Whistling Serenade), pikolo flüt ve bando

Fourmont, Im truten hain, pikolo flüt ve bando

Gennin, Fluttering Birds, pikolo flüt ve bando

Gennin, Rippling Streams, 2 do pikolo flüt ve bando

Green, Picaroon, Polka, pikolo flüt ve bando

Hall, R.B., Bolero, Grand Fantasia

Hall, R.B., Stella, Grand Fantasia Polka⁸⁵

---

⁸⁵ Bkz: a.g.e.

Kling, H., The Two Little Bullfinches, 2 pikolo flüt ve bando

Lax, Fred, Fantasia on Popular Irish Airs, pikolo flüt ve bando

Le Thiere, The Bird in the Wood, pikolo flüt ve bando Aranje: L'Oiseau du Bois

Pierce, Papilio, Polka, pikolo flüt ve bando re bemol

Sargent, Nip and Tuc, 2 pikolo flüt ve bando

Weiss, H., Singvogelchen

Widdifield, Oriole, Polka

- **Flüt, Bando ve Orkestra**

Briccialdi, G., Il Carnevale di Venezia

Brockett, The Love Birds Flute

Damare, La Petite Fauvette

Damare, Les Echos des Bois

Van Leeuwen, Humoresque

- **Pikolo Flüt ve Fagot Duetleri**

Yoder, P., Cricket and the Bullfrog, re bemol pikolo flüt, fagot ve bando

- **Re bemol Pikolo flüt ve Piyano**

Hartmann, John, Auld Lang Syne, Grand Fantasia⁸⁶

---

⁸⁶ Bkz: a.g.e.

- **Do Pikolo Flüt ve Piyano**

Andrew, Silver Wings

Avon, Dance Joyeuse

Beedle, The Redbird

Bonnisseau, Emerald

Bonnisseau, Fall of Pearls

Bonnisseau, Piccolo Diavolo

Brockett, The Love Birds

Brockett, The Mockingbird Polka

Barsotti, Cassiopia

Barsotti, Silhouettes

Cox, Bobolink Schottische

Cox, Cukoo, Polka

Cox, New Nightingale, Polka

Cox, Night Hawk, Polka

Damare, Caprice

Fisher, My Old Kentucky Home, Air Varie

Furstenberg, L'Oiseau des Bois

Genin, Fantaisie sur Il pleut, il pleut Bergere

Godfrey, Variations on the Welsh Song "Jenny Jones"⁸⁷

---

⁸⁷ Bkz: a.g.e.

Lax, Fantasia on Mexican Airs

Purdy, Yankee Doodle

- **İki do Pikolo Flüt ve Piyano**

Barsotti, The Two Nightingales

Kling, The Nightingale and Thrush

- **Solo Pikolo Flüt partileri**

Adams, The Wren in the Poplars, re bemol pikolo flüt

Asch, Yelenka, Russain peasant Dance, re bemol pikolo flüt

Barsotti, Cassiopia, re bemol pikolo flüt

Bent, Swiss, Boy iki pikolo flüt

Brewer, The Comet, pikolo flüt

Brewer, The Deep Blue Sea, re bemol pikolo flüt

Brewer, The Lark's Festival, re bemol pikolo flüt

Brewer, Piping Times, pikolo flüt

Brockenshire, Meadowlark, Polka, pikolo flüt

Charrosin, Snow-Flakes, do pikolo flüt

Cole, JW, The Joy of Living, iki re bemol pikolo flüt

Cole, JW, La Grive - The Thrush, re bemol pikolo flüt

Journois, La Babillarde⁸⁸

---

⁸⁸ Bkz: a.g.e.

Damare, Forest Echoes, flüt ve pikolo flüt için solo

Ferrazzi, Fridolin, Poka

Fourmont, Im grünen Wald (In Forest Green)

Kling, L'Etoile D'or Solo

Occa, Kinlock of Kinlock

Gennini, Jean, Rippling Streams

Iannucci, Patrol Comique

Jennings, Fantasia on Annie Laurie

Journois, La Baillarde

Kling, Nightngale and Thrush

Le Thiere, L'Encore, Polka

Le Thiere, Silver Birds, Waltz

Mayr, Birds of the Forest, Polka

Prendville, Electric Sparks, Polka, re bemol pikolo flüt

Read, Canary, Polka

Restoff, The Bluebird's Call, flüt ve pikolo flüt

Restorff, The Forest Warbler, flüt ve pikolo flüt

Roe, Two Nightingales, 2 re bemol pikolo flüt

Williams, Ernest, Sequoia, Polka⁸⁹

---

⁸⁹ Bkz: a.g.e.

EK-3. Bando Çalgılama Tekniğinde Pikolo Flüt

6. GOLLIWOGG'S CAKE- WALK

CLAUDE DEBUSSY

Allegro giusto

The score is for a large orchestra and includes the following parts:

- Grande Flute
- Petite Flute
- 2 Oboa
- Clarinet in E
- St. Clarinet in Bb
- 1. Clarinet in Bb
- Clarinet in B-1
- Clarinet in B-2
- Bass Clarinet
- Alto Sax. 1
- Tenor Sax.
- Baritone Sax.
- 2 Bassons
- 4 Cors en FA
- 2 Trompettes in Bb
- Cornet 1
- Flugelhorn
- Cymbales
- Grosse - Caisse
- Tambour
- Baritone
- Euphonium
- Tuba

The score is written in 2/4 time and features various dynamics such as *f*, *piu f*, *pizz.*, and *p*. The tempo is marked *Allegro giusto*. The key signature has two flats (B-flat and E-flat).

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

This musical score is for the piece "Golliwogg's Cake-Walk" and is arranged for a large orchestra. The score is written in 2/4 time and features a variety of instruments. The woodwind section includes Piccolo Flute (Pct. Fl.), Grand Flute (Gr. Fl.), Oboe (Ob.), English Clarinet (E. Cl.), Soprano Clarinet (Sl. Clmt. Sb.), Bass Clarinet 1 (B. Cl. 1), Bass Clarinet 2 (B. Cl. 2), Bass Clarinet (B. Cl.), Alto Saxophone 1 (A. Sx. 1), Tenor Saxophone (T. Sx.), and Baritone Saxophone (B. Sx.). The brass section consists of Basson (Bsn.), Cor Anglais (Cors.), Trombone (Tromp.), and Contrabass (Cnt. 1). The percussion section includes Flute Harmonica (Flghn.), Cymbal (Cym.), Grand Cass (Gr. Cas.), Tambourine (Tamb.), Snare Drum (Bar.), Euphonium (Euph.), and Tuba. The score includes dynamic markings such as *pp*, *p*, *mf*, *f*, and *sfz*, as well as performance instructions like *pizz.* and *arco*. The piece begins with a *pp* dynamic and features a variety of rhythmic patterns and articulations throughout.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

8

Pet. Fl.

G. Fl.

Ob.

E♭ Cl.

Sl. Clrnt. Sb.

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

B. Cl.

A. Sx. 1

T. Sx.

B. Sx.

Bsn.

Cors.

Tromp.

Cnt. 1

Flghn.

Cym.

Gr. Cas.

Tamb.

Bar.

Euph.

Tuba

f

pp

p

mf

sf

f

pp

p

mf

sf

pp

p

pizz

arco

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

Musical score for "6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK". The score is written for a large ensemble and includes the following instruments:

- Pet. Fl.
- GFl.
- Ob.
- E♭ Cl.
- Sl. Clmt. Sb.
- B♭ Cl. 1
- B♭ Cl. 2
- B. Cl.
- A. Sx. 1
- T. Sx.
- B. Sx.
- Bsn.
- Cors.
- Tromp.
- Cnt. 1
- Flghn.
- Cym.
- Gr. Cas.
- Tamb.
- Bar.
- Euph.
- Tuba

The score begins at measure 28. Key performance markings include:

- sfz* (sforzando) for woodwinds.
- p* (piano) and *piu p* (pianissimo) for strings and woodwinds.
- f* (forte) and *ff* (fortissimo) for brass instruments.
- pp* (pianissimo) for woodwinds and strings.
- arco* (arco) for string parts.
- pizz.* (pizzicato) for string parts.
- v* (vibrato) for string parts.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

Pet. Fl.
 GFl.
 Ob.
 E♭ Cl.
 Sl. Clmt. Sb.
 B♭ Cl. 1
 B♭ Cl. 2
 B. Cl.
 A. Sx. 1
 T. Sx.
 B. Sx.
 Bsn.
 Cors.
 Tromp.
 Cnt. 1
 Flghn.
 Cym.
 Gr. Cas.
 Tamb.
 Bar.
 Euph.
 Tuba

Musical score for "6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK". The score is written for a large ensemble of instruments. The key signature is two flats (B♭ and E♭), and the time signature is 2/4. The score begins at measure 36. Dynamics include *sfz*, *f*, *mf*, *pp*, *p*, and *pizz.* (pizzicato). The score features various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

51

Pet. Fl. *pp*

G. Fl. *pp*

Ob. *p*

E. Cl. *pp*

Sl. Clmt. Sb. *mp* *pp*

B. Cl. 1 *p* *pp*

B. Cl. 2 *p* *pp*

B. Cl. *pp*

A. Sx. 1 *mp* *pp* *arco* *pp*

T. Sx. *mp* *pp*

B. Sx. *mp* *pp*

Bsn. *pp* *pp*

Cors. *pp*

Tromp.

Cnt. 1

Flghn.

Cym.

Gr. Cas.

Tamb.

Bar. *mp* *pp*

Euph. *mp* *pp*

Tuba *mp* *pp*

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

32 Cedez - - - a Tempo

The musical score is arranged in a standard orchestral format with the following instruments and parts:

- Pet. Fl.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- GFl.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- Ob.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- E-Cl.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- Sl. Clmt. Sb.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic, including *pizz.* markings.
- B-Cl. 1**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- B-Cl. 2**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- B. Cl.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- A. Sx. 1**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic, including *arco* markings.
- T. Sx.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- B. Sx.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- Bsn.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic, including *dim.* markings.
- Cors.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic, including *dim.* markings.
- Tromp.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- Cnt. 1**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- Flghn.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic.
- Cym.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- Gr. Cas.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- Tamb.**: Part 1, starting at measure 32 with a *pp* dynamic.
- Bar.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic, including *arco* markings.
- Euph.**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic, including *arco* markings.
- Tuba**: Part 1, starting at measure 32 with a *p* dynamic, including *arco* markings.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

This page contains the musical score for the sixth movement, '6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK'. The score is written for a large symphony orchestra and includes the following instruments and parts:

- Pet. Fl.
- GFl.
- Ob.
- E♭ Cl.
- Sl. Clrnt. Sb.
- B♭ Cl. 1
- B♭ Cl. 2
- B. Cl.
- A. Sx. 1
- T. Sx.
- B. Sx.
- Bsn.
- Cors.
- Tromp.
- Cnt. 1
- Flghn.
- Cym.
- Gr. Cas.
- Tamb.
- Bar.
- Euph.
- Tuba

The score features various dynamic markings throughout, including *pp* (pianissimo), *mf* (mezzo-forte), *f* (forte), and *p* (piano). The music is in a key signature of three flats and a common time signature. The score is marked with a rehearsal sign (66) at the beginning of the first measure of each instrument's part.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

74

Pet. Fl. *pp* *pp* *f* *ff*

GFl. *pp* *pp* *f* *ff*

Ob. *pp* *pp* *f* *ff*

E♭ Cl. *pp* *pp* *f* *ff*

Sl. Clmt. Sb. *pp* *ppp* *pp* *pp*

B♭ Cl. 1 *pp* *pp* *p* *pp*

B♭ Cl. 2 *pp* *pp* *p* *pp*

B. Cl. *pp* *pp*

A. Sx. 1 *pp* *p* *pp*

T. Sx. *p* *pp*

B. Sx.

Bsn. *p* *p*

Cors. *p* *f* *ff*

Tromp.

Cnt. 1

Flghn. *pp* *pp*

Cym.

Gr. Cas.

Tamb. *pp* *pp* *pp*

Bar. *pp* *pp*

Euph. *p* *p*

Tuba *p* *p*

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

Musical score for "Golliwogg's Cake-Walk" featuring various instruments. The score includes parts for:

- Pet. Fl.
- GFl.
- Ob.
- E. Cl.
- Sl. Clmt. Sb.
- B. Cl. 1
- B. Cl. 2
- B. Cl.
- A. Sx. 1
- T. Sx.
- B. Sx.
- Bsn.
- Cors.
- Tromp.
- Cnt. 1
- Flghn.
- Cym.
- Gr. Cas.
- Tamb.
- Bar.
- Euph.
- Tuba

The score is written in a key signature of three flats (B-flat major or D-flat minor) and a 2/4 time signature. It begins at measure 81. Dynamics include *f*, *pp*, *p*, *mf*, and *ppp*.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

This page contains the musical score for the sixth movement, '6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK'. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves for each instrument. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 2/4. The score begins at measure 90, indicated by a '90' above the first staff. The instruments listed on the left are: Pet. Fl., GFl., Ob., E♭ Cl., Sl. Clmt. Sb., B♭ Cl. 1, B♭ Cl. 2, B. Cl., A. Sx. I, T. Sx., B. Sx., Bsn., Cors., Tromp., Cnt. I, Flghn., Cym., Gr. Cas., Tamb., Bar., Euph., and Tuba. The score features various dynamics such as *pp*, *p*, and *mf*. The woodwinds and strings play a rhythmic pattern of eighth notes, while the brass instruments provide harmonic support. The percussion section, including the tambourine and tuba, plays a steady, rhythmic accompaniment. The score concludes with a final measure at the end of the page.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

This musical score page contains measures 97 through 102 of the piece "Golliwogg's Cake-Walk". The score is arranged for a full orchestra and includes the following instruments and parts:

- Pet. Fl.**: Part of the flute section, starting at measure 97.
- GFl.**: Grand Flute, starting at measure 97.
- Ob.**: Oboe, starting at measure 97.
- E. Cl.**: English Horn, starting at measure 97.
- Sl. Clmt. Sb.**: Solo Clarinet in B-flat and Solo Bass Clarinet in B-flat, starting at measure 97.
- B. Cl. 1** and **B. Cl. 2**: Bass Clarinets, starting at measure 97.
- B. Cl.**: Bass Clarinet, starting at measure 97.
- A. Sx. 1**: Alto Saxophone, starting at measure 97.
- T. Sx.**: Tenor Saxophone, starting at measure 97.
- B. Sx.**: Baritone Saxophone, starting at measure 97.
- Bsn.**: Bassoon, starting at measure 97.
- Cors.**: Cor Anglais, starting at measure 97.
- Tromp.**: Trombone, starting at measure 97.
- Cnt. 1**: Contrabassoon, starting at measure 97.
- Flghn.**: Flageolet, starting at measure 97.
- Cym.**: Cymbal, starting at measure 97.
- Gr. Cas.**: Grand Cassa (Cymbal), starting at measure 97.
- Tamb.**: Tom-tom, starting at measure 97.
- Bar.**: Baritone, starting at measure 97.
- Euph.**: Euphonium, starting at measure 97.
- Tuba**: Tuba, starting at measure 97.

The score features various dynamic markings such as *f* (forte), *ff* (fortissimo), *mf* (mezzo-forte), and *p* (piano). It also includes articulation marks like accents and slurs. The key signature is B-flat major, and the time signature is 2/4. The page number 74 is located at the bottom right corner.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

104

Pet. Fl. *f* *ff* *pp*

GFl. *f* *ff*

Ob. *f* *ff* *p*

E♭ Cl. *f* *ff* *p*

Sl. Clmt. Sb. *f* *ff* *p* *pp*

B♭ Cl. 1 *f* *ff* *p*

B♭ Cl. 2 *f* *ff*

B. Cl. *f* *ff*

A. Sx. 1 *f* *ff* *p*

T. Sx. *f* *sfz* *p*

B. Sx. *f* *p*

Bsn. *f* *ff* *pp*

Cors. *f* *ff*

Tromp. *f* *ff*

Cnt. 1 *f* *ff*

Flghn. *f* *ff*

Cym. *f* *ff*

Gr. Cas. *f* *ff*

Tamb. *mf*

Bar. *mf*

Euph. *f*

Tuba *f*

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

112

Pet. Fl.

GFl.

Ob.

E♭ Cl.

Sl. Clmt. Sb.

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

B. Cl.

A. Sx. 1

T. Sx.

B. Sx.

Bsn.

Cors.

Tromp.

Cnt. 1

Flghn.

Cym.

Gr. Cas.

Tamb.

Bar.

Euph.

Tuba

Detailed description: This is a page of a musical score for the piece 'Golliwogg's Cake-Walk'. The score is written for a large ensemble of instruments. The key signature is B-flat major (two flats), and the time signature is 2/4. The page is numbered 112 at the top left. The instruments listed on the left are: Pet. Fl., GFl., Ob., E♭ Cl., Sl. Clmt. Sb., B♭ Cl. 1, B♭ Cl. 2, B. Cl., A. Sx. 1, T. Sx., B. Sx., Bsn., Cors., Tromp., Cnt. 1, Flghn., Cym., Gr. Cas., Tamb., Bar., Euph., and Tuba. The score consists of multiple staves for each instrument, with various musical notations including notes, rests, and dynamic markings. The music is arranged in a standard orchestral format, with woodwinds and strings in the upper staves and brass and percussion in the lower staves.

6. GOLLIWOGG'S CAKE-WALK

120

Pet. Fl.

GFl.

Ob.

E♭ Cl.

Sl. Clmt. Sb.

B♭ Cl. 1

B♭ Cl. 2

B. Cl.

A. Sx. 1

T. Sx.

B. Sx.

Bsn.

Cors.

Tromp.

Cnt. 1

Flghn.

Cym.

Gr. Cas.

Tamb.

Bar.

Euph.

Tuba

⁹⁰ HANÖNÜ, Yasin; **Askeri Bando Çalgılarının, Çalgılama Tekniklerine Uygun Olarak İncelenmesi ve Claude Debussy'nin Children's Corner Adlı Piyano Eserinin Askeri Bando Çalgılama Tekniklerine Uygun Olarak Orkestrasyonunun Yapılması**, Yüksek Lisans Tezi, Sivas 2007, 156 – 172 s.

EK-4. Pikolo Flüt Orkestra Solo Örnekleri

Die Zauberflöte

2. Akt

Nr. 13 Arie des Monostatos

Allegro [♩ = 126-144]

Wolfgang Amadeus Mozart

KV 620

sempre pp

7 21 30 35 40 45

mf *mf* *mf*

*) Artikulation T. 48 und 49 in NMA:

Die Kluge

3. Szene

[♩ = 152]

Carl Orff

p

4 9 26 57 59

pp

© 1957 B. Schott's Söhne, Mainz. Mit freundlicher Genehmigung.

Edition Peters

31647

91

⁹¹ DÜRICHEN, Christoph & KRATSCH, Siegfried; **Flöte/Piccoloflöte: Sammlung Passagen aus der Opern und Konzertliteratur**, C.F.Peters, Frankfurt, New York 1991, 48 s.

190

194

321

325

* T.190/191 Eulenburg - Partitur

pp

1. Aufzug

Der Barbier von Sevilla

Cavatine des Figaro

All^o vivo [$\text{♩} = 132-144$]

Gioacchino Rossini

9

11

28

32

37

f

mf cresc.

ff

2. Satz

Sinfonie Nr. 9

Adagio [$\text{♩} = 66$]

Es-Dur/E^b major

Dmitri Schostakowitsch
op. 70

286 Solo

293

p

morendo

3. Satz

Presto [$\text{♩} = 116$]

9

p

cresc.

Edition Peters

31647

⁹²DÜRICHEN, Christoph & KRATSCH, Siegfried; **Flöte/Piccoloflöte: Sammlung Passagen aus der Opern und Konzertliteratur**, C.F.Peters, Frankfurt, New York 1991, 52 s.

Sinfonie Nr. 4

f-Moll/F minor

3. Satz Scherzo
[Allegro] Meno mosso [♩ = 104]

Peter I. Tschaikowsky
op. 36

162 *ff*

167 Tempo I [♩ = 132] 194 *p*

193 *p*

201

Der Troubadour

2. Akt 1. Szene
Coro di Zingari e Canzone
Allegro [♩ = 92]

Giuseppe Verdi

1 *f*

3

6 *p*

10

Edition Peters

31647

93

⁹³DÜRICHEN, Christoph & KRATSCH, Siegfried; **Flöte/Piccoloflöte: Sammlung Passagen aus der Opern und Konzertliteratur**, C.F.Peters, Frankfurt, New York 1991, 54 s.

KAYNAKÇA

FARMER, Henry George; **Military Music and Its Story – Rise & Development of Military Music**, W. Reeves, London 1912

FARMER, Henry George; **Military Music – History and Music**, Chanticleer Press, New York 1950

MEYLAN, Raymond; **The Flute**, Amadeus Press, Portland 1988

Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü; **1. Müzik Kongresi - Bildiriler**, Ankara 14/18 Haziran 1988

HANÖNÜ, Yasin; **Askeri Bando Çalgılarının, Çalgılama Tekniklerine Uygun Olarak İncelenmesi ve Claude Debussy'nin Children's Corner Adlı Piyano Eserinin Askeri Bando Çalgılama Tekniklerine Uygun Olarak Orkestrasyonunun Yapılması**, Yüksek Lisans Tezi, Sivas 2007

TÜFEKÇİOĞLU, Işıl; **Pikolo ve Tarihçesi**, Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2007

PARES, Gabriel; **Askeri Müzik Sazları Bilgisi ve Armoniye Yazma Sanatı**, Paris 1951

ÇALIŞIR, Feridun; **Çalgı Bilgisi**, İş Matbaacılık ve Ticaret, Ankara 1969

SÖZER, Vural; **Müzik Ansiklopedik Sözlük**, Ankara Devlet Konservatuarı
Yayınları, Ankara 1951

GAZİMİHAL, Mahmut; **Türk Askeri Muzikaları Tarihi**, Ankara Devlet Konservatuarı
Yayınları, Ankara 1951

KORSAKOV, N. Rimsky; **Principles of Orchestration**, Dover Publivation, New
York 1912

BERLIOZ, Hector; **Instrumentation Et D' Orchestration**, Edition Henry Lemonine,
Paris 1933

DÜRICHEN, Christoph & KRATSCH, Siegfried; **Flöte / Piccoloflöte: Sammlung
Passagen aus der Opern und Konzertliteratur**, C.F.Peters, Frankfurt, New York
1991

İNTERNET ADRESLERİ

HAIDER, Claudia; **Claudia's Flutepage**, www.flutepage.de

SCHWEIGLER, Adrian; **Schweigler's World**, www.schweigler.org

Free Encyclopedia, **Wikipedia**, en.wikipedia.org, Gamelan, Flute, Syrinx

BEASLEY, Zach; **Beast Coins**, www.beastcoins.com

ROBINSON, Michael & PARRISH, Vicki; **The Standing Stones**,
www.standingstones.com

CLUFF, Jennifer; **Jennifer Cluff**, www.jennifercluff.com

BHARATHİYAN, Aparajith; "Eight handed Khrishna on Flute - Hazara Rama Temple", **Aparajith's Photostream**, www.flickr.com

NORMAN, Jeremy; **From Cave Paintings to the Internet**,
www.historyofinformation.com

Key to Umbria: City Walks, www.ktucitywalks.co.uk

RIORDAN, Rick; **Camp Half-Blood Wiki**, [camphalfblood.wikia.com /wiki/Pan](http://camphalfblood.wikia.com/wiki/Pan)

DULAC, Edmund; **Atrtsy Craftsy – The Art of Myth and Fairy Tale**, Pan ve Syrinx Tablosu, www.artsycraftsy.com

ÖZGEÇMİŞ

Ad, Soyad: Ece KILIÇASLAN

Doğum Yeri ve Yılı: Ankara, Çankaya 1987

Yabancı Dil: İngilizce

Eğitim;

Lisans: 2009, Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir Devlet Konservatuvarı Flüt Anasanat Dalı

Lise: 2005, Dokuz Eylül Üniversitesi İzmir Devlet Konservatuvarı Flüt Anasanat Dalı

Ortaokul: 2001, Hacettepe Üniversitesi Ankara Devlet Konservatuvarı İlköğretim Okulu

Elektronik Posta Adresi: ece.kilicaslan@gmail.com